

○ คำพิพากษา

(๗. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่

ส.๔/๘๕๕๘

คดีหมายเลขแดงที่ ๖/๘๕๖๒

ในพระปรมາภไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองระบอง

วันที่ ๑๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

นายจาร เนาวโอภาส ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นายสุนันท์ นิตร ที่ ๒

นายสุกิจ นพฤทธิ์ ที่ ๓

นายจำเนียร นพเทา ที่ ๔

นางหวาน นพฤทธิ์ ที่ ๕

นางเฉลียว นพมารถ ที่ ๖

นายบุญเรือง สุขประเสริฐ ที่ ๗

นายย้วน ปฏิหารย์ ที่ ๘

นายทองคำ นพฤทธิ์ ที่ ๙

นางละมูล กลินธุช ที่ ๑๐

นายสำเกา สนธิ ที่ ๑๑

นายมานัส สวัสดิ์ ที่ ๑๒

นายสามารถ นิราษ ที่ ๑๓

นายสุนทร อุ่นแก้ว ที่ ๑๔

นายสนั่น นพกิจ ที่ ๑๕

นายศุภโชค นพดาภุญ ที่ ๑๖

/นายอิบ...

ผู้นำเข้าตัวอย่าง

(นางสาวนิธยาภรณ์ เอื้อไฟร์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองท่านนายกฯ

นายเอิน วันโพสพ ที่ ๑๗
 นางวันทอง เกียรติกำจรกุล ที่ ๑๙
 นางประสาร นิรามย ที่ ๑๙
 นางจรุญ นนทการ ที่ ๒๐
 นางหงษ์ษา เพื่อกรอด ที่ ๒๑
 นางสาวเสนาะ นิราษ ที่ ๒๒
 นางจำปี จันทรสุวรรณ ที่ ๒๓
 นางดวงเดือน ศรีมาลัย ที่ ๒๔
 นายสมบัติ นพฤทธิ์ ที่ ๒๕
 นางประนอม พุทใจดี ที่ ๒๖
 นายปรามोทย์ นพเกดุ ที่ ๒๗
 นางชนกรณ์ นพฤทธิ์ ที่ ๒๘
 นายสมศักดิ์ เนดาดาด ที่ ๒๙
 นางสมทรง นพเทาว์ ที่ ๓๐
 นางน้อย สุริวงศ์ ที่ ๓๑
 นายประสิทธิ์ นันทวิสิทธิ์ ที่ ๓๒
 นางสุนี คชเลิศ ที่ ๓๓
 นางสาวแพง นันทสินธ์ ที่ ๓๔
 นางอรุณรัตน์ เนาวโภගาส ที่ ๓๕
 นางสุทธิพภา ศิริโชคิ ที่ ๓๖
 นายกี นันทวิสิทธิ์ ที่ ๓๗
 นางเรณุ ทองสุข ที่ ๓๘
 นางนงลักษณ์ เครือกิม ที่ ๓๙

ระหว่าง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ ๑
 กรมควบคุมมลพิษ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

สำเนาอย่าง / เรื่อง ...

สำเนาฉบับราชการ (เพื่อไปใช้)
 หมายเหตุ: ศาลปกครองท่านนายกฯ

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และการกระทำการทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจาก การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ล่าช้าเกินสมควร

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนมีภูมิลำเนา และประกอบอาชีพอยู่ที่ตำบลหนองแทน อําเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเป็นผู้ใช้น้ำได้ดินจากบ่อน้ำดื่นในการอุปโภคบริโภค รวมทั้งใช้เพื่อการประกอบอาชีพ ปลูกสัตว์และเกษตรกรรม เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ในพื้นที่ตำบลหนองแทนมีการขุดดิน เพื่อจ้างหน่ายจึงทำให้เกิดบ่อคืนร้าง เมื่อมีการประกอบกิจกรรมในบ่อคืนนี้ได้มี การลักลอบบรรทุกน้ำเสียและการข่องเสียอุตสาหกรรมไปปล่อยทิ้งตามบ่อคืนดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนและชุมชนโดยรอบได้รับผลกระทบจากการปนเปื้อน สารพิษอันตรายในแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนได้มีหนังสือร้องเรียน ไปยังหน่วยงานต่างๆ ขอให้ตรวจสอบและแก้ไขเยียวยาปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ดำเนินการตรวจสอบกรณีดังกล่าว โดยปรากฏว่า ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อน้ำดื่นและบ่อขุดแบบเปิดรวม จำนวน ๑๙ ตัวอย่าง ในรัศมี ๒ กิโลเมตร จากบ่อคืนที่มีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทน ตรวจพบการปนเปื้อนสารฟีโนล จำนวน ๒ ตัวอย่าง มีค่า ๐.๐๐๔ และ ๐.๐๙๓ มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ซึ่งสูงเกินกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำเพื่อการบริโภค ที่กำหนดให้มีค่าฟีโนลไม่เกิน ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และสันนิษฐานว่ามีการแพร่กระจาย สารฟีโนลจากบ่อคืนที่มีการทิ้งกากอุตสาหกรรมไปตามชั้นน้ำใต้ดินระดับดิน (Subsurface Water) ตามความลาดเทของพื้นที่ซึ่งลาดเทไปยังพื้นที่ชุมชนหมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแทน ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำได้ดินและน้ำผิวดินในบ่อที่มีการปนเปื้อนและพื้นที่เสียง รวมถึง บริเวณชุมชน ตามข้อมูลที่มีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมลงในแหล่งน้ำ จำนวน ๒๐ จุด พบว่าน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) มีการปนเปื้อนสารฟีโนลทั้งสิ้น ๑๙ ตัวอย่าง มีค่าฟีโนล อยู่ระหว่าง ๐.๐๑๔ ถึง ๐.๐๙๗ มิลลิกรัมต่อลิตร เกินมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

/捺บบริโภค...

ผู้อำนวยการ

นางสาวอรุณรัตน์ ใจดี
ผู้อำนวยการ

น้ำบิโกร ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนำบิโกรที่กำหนดให้มีปริมาณฟีนอลไม่เกิน ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ทุกตัวอย่าง และตรวจน้ำผิวดิน บริเวณน้ำจากหัวดันน้อย พบว่ามีการปนเปื้อนสารฟีนอล ทั้ง ๒ ตัวอย่าง มีค่าอยู่ระหว่าง ๐.๐๗ ถึง ๐.๐๙ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเกินมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำในผิวดิน ที่กำหนดให้มีปริมาณฟีนอล ไม่เกิน ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีความเห็นและข้อเสนอแนะให้มีการแจ้งเตือนประชาชนเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้น้ำจากบ่อน้ำดังกล่าวในการบริโภค และให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแพะประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบและความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการบริโกรน้ำที่มีการปนเปื้อนสารฟีนอล ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำได้ดิน น้ำผิวดิน และตะกอนดิน รวมทั้งหมุดจำนวน ๒๘ จุด พบว่า มีแนวโน้มการปนเปื้อนสารฟีนอลลดลง แต่มีข้อสังเกตว่า มีบางจุดมีความเข้มข้นของสารฟีนอลสูงขึ้นอย่างผิดปกติ ซึ่งตรงข้ามกับผลการวิเคราะห์ในภาพรวมที่มีแนวโน้มการปนเปื้อนลดลง ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำได้ดิน ทั้งหมุดจำนวน ๑๒ จุด ในรัศมี ๓ กิโลเมตร จากบ่อต้น ๑๕ ไร่ ที่มีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม พบว่า สถานการณ์การปนเปื้อนโดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีตัวอย่างน้ำที่มีสารฟีนอลน้อยกว่าค่ามาตรฐานน้ำดีเมื่อ ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร จำนวน ๕ จุด มีตัวอย่างน้ำที่มีความเข้มข้นของสารฟีนอลลดลง แต่ยังสูงเกินค่ามาตรฐานน้ำดีเมื่อ ๐.๐๐๑ จำนวน ๗ จุด และมีตัวอย่างน้ำที่มีการปนเปื้อนสารฟีนอลระดับคงตัวและเพิ่มขึ้น จำนวน ๘ จุด โดยมีปริมาณสารฟีนอล ๐.๐๖๑ , ๐.๐๕๔ , ๐.๑๙๒ , ๐.๐๙๙ , ๐.๒๒๕ , ๐.๐๙๙ , ๐.๑๕๒ และ ๐.๐๖๒ มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ และครั้งที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำได้ดินทั้งหมุดจำนวน ๑๗ จุด ในพื้นที่หมู่ ๗ หมู่ ๕ และหมู่ ๑๒ ตำบลหนองแพะ และบางส่วนของตำบลเกาขัน พบว่าสถานการณ์การปนเปื้อนมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีตัวอย่างน้ำที่มีสารฟีนอลน้อยกว่าค่ามาตรฐานน้ำดีเมื่อ ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร จำนวน ๕ จุด มีตัวอย่างน้ำที่มีความเข้มข้นของสารฟีนอลลดลง

ไกลเคียง...

นายกานต์ พัฒน์

นางสาวอรยาภรณ์ ชื่อ...
ผู้อำนวยการศูนย์บริการด้านสุขภาพ

ใกล้เคียงค่ามาตรฐานน้ำดื่ม จำนวน ๒ ชุด มีตัวอย่างน้ำที่มีการปนเปื้อนสารฟินอลลดลง แต่ยังสูงกว่ามาตรฐานน้ำดื่ม จำนวน ๔ ชุด โดยมีปริมาณสารฟินอล ๐.๐๓๒ , ๐.๐๗๙ ๐.๐๑๙ , ๐.๐๕๑ , ๐.๐๑๗ , ๐.๐๗๖ , ๐.๐๖๑ และ ๐.๐๔๖ มิลลิกรัมต่อลิตรตามลำดับ ผู้พ้องคิดทั้งสามสิบเก้าเห็นว่า ตั้งแต่มีเหตุการณ์การลักลอบปล่อยน้ำเสียและกากของเสีย อุตสาหกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรุนแรงจนแสบจมูก ลักษณะแห้ง เจ็บในโพรงจมูก หายใจลำบาก เวียนศีรษะ คลื่นไส้อาเจียน อ่อนเพลีย แน่นหน้าอก มือเท้าชา ผิวนอง มีผื่นคัน ส่งผลให้ชาวบ้านหลายคนต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลหนองແเนะและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปลายกระจับด้วยอาการข้างต้น และบางคนยังตรวจพบสารฟินอลในกระแสเลือด ซึ่งแม้ว่า จะไม่เกินค่ามาตรฐาน แต่สารเคมีที่ใช้และเกิดขึ้นในกระบวนการทางอุตสาหกรรม ไม่ควรตรวจพบในร่างกายของสิ่งมีชีวิต อีกทั้งผลกระทบดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ขาดการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ต้องรับภาระเงินสมควรในการหาแหล่งน้ำอื่นมาทดแทน แสดงให้เห็นถึงปัญหาความบกพร่องหรือซ่องว่างของกลไกการควบคุมตรวจสอบการขันส่ง กากของเสียอุตสาหกรรมและการควบคุมตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ประเภทการรับจัดการ กำจัด บำบัด รีไซเคิลขยะและการของเสียอุตสาหกรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับ กฎหมายที่ตราไว้ พ.ศ. ๒๕๔๑ และกฎหมายที่ตราไว้ พ.ศ. ๒๕๔๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การจำกัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ กับประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขันส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ และแม้ในภายหลังที่มีการตรวจสอบผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ จะได้ดำเนินการให้บริษัทเอกชนผู้ก่อมูลพิษเข้ามารับผิดชอบพื้นฟูหรือบำบัดการปนเปื้อนมูลพิษบริเวณบ่อคืนลุกรังที่มีการลักลอบทิ้งหากอุตสาหกรรมบริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลหนองແเนะ (บ่อ ๑๔ ไร่) กระทั้งผ่าน มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็ตาม แต่จากข้อมูลของ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้ดำเนินการตรวจสอบปริมาณสารอันตรายที่ปนเปื้อนจากแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองແเนะที่ใช้ทำประปาหมู่บ้าน และพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ใกล้กับสถานประกอบการจำกัดของเสียอุตสาหกรรม รวมทั้งบ่อที่ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ ได้ให้เอกชน

/ผู้ก่อมูลพิษ...
ส่วนราชการ
HORN

(นางสาวนริยากรณ์ ชีระโนทัย)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญอาชญากรรม

ผู้ก่อมลพิษทำการบำบัดและได้รับรองผลแล้ว เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ยังพบรากเป็น
หลายชนิด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล โดยสำนักอนุรักษ์และพื้นที่
ทรัพยากรน้ำบาดาลที่ได้ทำการสำรวจการปนเปื้อนมลพิษที่จะมีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ
โดยทำการเก็บและวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนถึงเดือนมีนาคม
๒๕๕๗ พบรากเป็นปนเปื้อนสารอันตรายที่สำคัญคือ สารฟีโนอลในน้ำบาดาล บ่อน้ำดื่น และ
น้ำผิวดิน ที่เกินค่ามาตรฐานน้ำดื่มระหว่างประเทศขององค์การอนามัยโลก (WHO, ๑๙๕๘)
จึงเห็นได้ว่า สถานการณ์การปนเปื้อนสารฟีโนอล รวมถึงสารอันตรายอื่นที่มาจากการ
ของเสียอุตสาหกรรมในแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองแหน ทั้งน้ำได้ดินในระดับบ่อน้ำดื่นและ
น้ำบาดาลและน้ำผิวดินในแหล่งน้ำสาธารณะยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ผู้พ้องคิดทั้งสามสิบเก้าคน
และประชาชนตำบลหนองแหนยังต้องดำรงชีวิตอยู่ภายใต้ความเสี่ยงทางสุขภาพจาก
การปนเปื้อนสารฟีโนอลและสารอันตรายในแหล่งน้ำได้ดินและน้ำผิวดินในพื้นที่ซึ่งยังไม่ได้รับ
การบำบัดพื้นฟูอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการให้ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของ
ประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งหน้าที่แก้ไขพื้นฟูบำบัดการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อมดังกล่าว
เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกพ้องคิดที่ ๒ ตามกฎหมายระหว่างประเทศแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกพ้องคิดที่ ๒
ได้ดำเนินการใดๆ ทั้งที่รับทราบสถานการณ์การปนเปื้อนสารฟีโนอล (Phenol) ซึ่งเป็น
วัตถุอันตราย จากผลการตรวจสอบและตรวจวัดการปนเปื้อนในตัวอย่างน้ำได้ดินและ
น้ำผิวดินในตำบลหนองแหนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และนอกจากผู้ถูกพ้องคิดทั้งสองจะละเลย
ต่อหน้าที่ตามกรณีดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกพ้องคิดทั้งสองยังได้ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย
ในการเรียกเอาค่าใช้จ่ายในการจัดการบำบัดพื้นฟูแก้ไขการปนเปื้อนมลพิษที่ทางราชการ
ได้เสียไปคืนจากเอกชนผู้ก่อมลพิษ ตามมาตรา ๙๖ และค่าเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ
ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหาย ตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา^๑
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งการละเลยดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิด
ต่อสิทธิในการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิที่จะดำรงชีพได้อย่างปกติและ
ต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่ดีที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิต
อันเป็นสิทธิที่ประชาชนทุกคนได้รับการรับรองคุ้มครองตามมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และย่อมเป็นสิทธิที่ได้รับการรับรองคุ้มครอง
อยู่อย่างต่อเนื่องโดยนัยมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

/พ.ศ. ๒๕๕๗...

(นางสาวอรุณารักษ์ เต็มใจ,
ผู้อำนวยการที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติฯ)

พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งเป็นการละเมิดต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ในนามกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ASM) ตำบลหนองแทน ถึงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ขอให้ปฏิบัติหน้าที่ พื้นที่การปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลหนองแทนโดยเร่งด่วน และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ส่งข้อมูลการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อมตำบลหนองแทน ดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแล้ว แต่จนถึงปัจจุบันไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ดำเนินการฟื้นฟูบำบัดการปนเปื้อนมลพิษตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนและ ประชาชนในตำบลหนองแทนแต่อย่างใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เข้าดำเนินการฟื้นฟู การปนเปื้อนมลพิษจากกากของเสียอุตสาหกรรมสู่สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำได้ดิน น้ำผิวดิน และระบบนิเวศในพื้นที่ตำบลหนองแทนและพื้นที่ตำบลไกลเคียงให้กลับคืนสู่สภาพปลดภัย และเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตตามที่กฎหมาย กำหนด โดยจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงของการปนเปื้อนและจัดทำแผน ตลอดจนดำเนินการตามแนวทางการบำบัดฟื้นฟูที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเหมาะสม กับสภาพและความเสี่ยงของแต่ละพื้นที่ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิการมีส่วนร่วมของ ประชาชนชุมชนตำบลหนองแทนในการจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรียกค่าใช้จ่ายในการศึกษา จัดทำแผน และดำเนินการจัดการและฟื้นฟูการปนเปื้อนมลพิษตามคำขอท้ายฟ้องข้อ ๑ และค่าเสียหายตามมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย อย่างหายคืนจาก ผู้ประกอบการเอกชนที่เป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษและการปนเปื้อนด้วย

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายต่อการละเมิดสิทธิในการ ได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิทธิที่จะดำรงชีพได้อย่างปกติและต่อเนื่อง ในสิ่งแวดล้อมที่ดีที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อมหรือคุณภาพชีวิต

ให้แก่...

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนริยาภรณ์ เพ็ญเพรียว)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองกรุงเทพมหานคร

ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน เป็นจำนวนเงินคนละ ๗๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตรา
ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายในอนาคตต่อการละเมิด
สิทธิในการได้ประโยชน์จากการธุรกิจของตน แต่ไม่เกินจำนวนรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ
หรือคุณภาพชีวิต ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ
๒,๕๐๐ บาท ต่อคน นับแต่วันฟ้องจนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเริ่มปฏิบัติหน้าที่เข้าดำเนินการพื้นที่
การปนเปื้อนมลพิษจากการของเสียอุตสาหกรรมลงสู่สิ่งแวดล้อมแห่งน้ำได้ต้น น้ำผิวดิน
และระบบนิเวศในพื้นที่ตำบลหนองแทนและพื้นที่ตำบลใกล้เคียงให้กลับคืนสู่สภาพ
ที่ปลดปล่อยและเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต
ตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ให้ศาลสั่งคืนค่าฤชาธรรมเนียมศาลมหดหรือแต่บางส่วนตามส่วน
ของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่พิจารณา
ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือออกใบอนุญาตขยายกิจการโรงงานตาม
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้ว
การควบคุม กำกับดูแลโรงงานจะเป็นหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาม
พระราชบัญญัติตั้งกล่าว ดังนั้น การตรวจสอบระบบบำบัดมลพิษว่าเป็นไปตามที่ได้รับ
อนุญาตหรือไม่นั้น อุตสาหกรรมจังหวัดจึงเป็นผู้รับผิดชอบ หากการติดตั้งระบบบำบัด
มลพิษของผู้รับดำเนินการไม่ตรงตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต สำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดจะไม่รับแจ้งการประกอบกิจการ และกรณีที่ได้รับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานแล้ว
และต่อมากล่าวว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ
การประกอบกิจการโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อน
แก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
อาจมีหนังสือรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อสั่งการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนการอนุญาตให้โรงงานที่มีหากอุตสาหกรรมดังกล่าวออกไป
ของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตรายนำ kak อุตสาหกรรมห้องทึ่งที่เป็น
จัดการนอกโรงงานนั้น ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัด

/สิงปฏิภูล...
สำเนาหน้าที่อย่าง
[Signature]

(นางสาวนันธิยากรรณ์ เทศไพบูล)
เจ้าหน้าที่สำนักปักครองระยอฯ ประจำปี

สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ขออนุญาตต้องกำหนดปริมาณและวิธีจัดการที่เหมาะสม รวมทั้งแจ้งรายชื่อผู้รับดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ส่วนการพิจารณานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณาจากลักษณะและคุณสมบัติของภาคอุตสาหกรรมชนิดนั้นๆ และศักยภาพของผู้รับดำเนินการ หากพิจารณาเห็นว่าผู้รับดำเนินการสามารถรับจัดการภาคอุตสาหกรรมเหล่านั้นได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกใบอนุญาต ซึ่งใบอนุญาตจะมีอายุไม่เกิน ๑ ปี เมื่อได้รับอนุญาตให้นำภาคอุตสาหกรรมออกไปจัดการนอกโรงงานแล้วต้องแจ้งข้อมูลในการขนส่งจริง ในแต่ละครั้งทางระบบอินเตอร์เน็ตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานโดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีที่เป็นของเสียอันตราย โรงงานผู้ก่อภาคอุตสาหกรรมและโรงงานผู้รับดำเนินการต้องจัดส่งไปกำกับการขนส่งของเสียอันตรายเมื่อกระบวนการขนส่งเสร็จสิ้น ซึ่งใบกำกับการขนส่งดังกล่าวเป็นเอกสารที่พิสูจน์ได้ว่า ภาคอุตสาหกรรมถึงโรงงานผู้รับดำเนินการหรือไม่ หากในกำกับการขนส่งมีลายมือชื่อของผู้รับดำเนินการก็ถือว่า ผู้รับดำเนินการได้รับภาคอุตสาหกรรมนั้นไว้ในครอบครองแล้ว และหากพบว่า โรงงานที่มีภาคอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตรายนำภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวออกโรงงานโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือนำไปลักลอบทิ้ง โรงงานดังกล่าวจะมีความผิดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และภาคอุตสาหกรรมที่นำออกไปถึงโรงงานผู้รับดำเนินการแต่โรงงานผู้รับดำเนินการกลับลักลอบนำไปทิ้งให้ถือว่า เป็นความผิดของโรงงานผู้รับดำเนินการ สำหรับกรณีตามคำฟ้องนั้นบริษัท เค.เอส.ดี.รีไซเคิล จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานผู้รับดำเนินการ ได้ลักลอบนำภาคอุตสาหกรรมไปทิ้งในบ่อร้าง ๑๕ ไร่ จนก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนในตำบลหนองแน่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยมิได้ละเลยต่อหน้าที่แต่อย่างใด โดยการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจังหวัดฉะเชิงเทราได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบนำภาคอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบไปด้วยตัวแทนจากส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีการตรวจสอบ ผู้ระหว่าง รวมทั้งการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๑๙ คดี ซึ่งมีคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลหนองแน่นจำนวน ๘ คดี สำหรับกรณี

ส่วน/ตามที่ขอ...

[Signature]

(นางสาวนริยาภรณ์ ลักษณะ)
เจ้าหน้าที่สถาบันปลูกสร้างฯ จ.ชลบุรี

ตามฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ อก ๐๓๑/ค档ที่ ๒) ๙๙๓๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ สั่งการให้บริษัท เค.เอส.ดี.รีไซเคิล จำกัด หยุดประกอบกิจกรรมโรงงานทั้งหมด เป็นเวลา ๓๐ วัน และบริษัท เค.เอส.ดี.รีไซเคิล จำกัด ได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.เค. อินเตอร์เคมิคอล เข้าบริหารจัดการบำบัดน้ำเสียและการตากอนน้ำเสียในพื้นที่หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยผล การตรวจสอบดูแลและน้ำระหัวงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึง สิงหาคม ๒๕๕๖ ไม่พบว่า ค่าวิเคราะห์ดินและน้ำเกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้งจากการบริหารส่วนตำบลหนองแทนว่า ประชาชนตำบลหนองแทนได้รับ ความเดือดร้อนร้าวจากปัญหากลิ่นเหม็นของน้ำเสียและการของเสียอุตสาหกรรม ที่ถูกทิ้งอยู่ในบ่อคืนเก่า บริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทน โดยมีสาเหตุจากผู้ประกอบการ ลักลอบนำมาราษฎร์โดยไม่มีการบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทำให้เกิด ปัญหากลิ่นเหม็นจนประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ จึงขอให้ แก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุพร้อมกับประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ พบร่วมกับ ผู้ที่ดังกล่าวมีลักษณะเป็นบ่อคืนเก่าเนื้อที่ ประมาณ ๑๕ ไร่ ความลึกประมาณ ๕ - ๕ เมตร และพื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งผู้ประกอบการโรงงานได้เช้าบ่อคืนดังกล่าวเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับรับน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม โดยผลกระทบตรวจสอบลักษณะน้ำในบ่อคืนมีสีดำขุ่นข้น มีคราบน้ำมัน ลอยบนผิวน้ำและเกะตามบริเวณขอบบ่อ มีกลิ่นเหม็นรุนแรงส่งผลกระทบต่อผู้สัญจรผ่าน บริเวณด้านหน้าบ่อและประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง โดยเฉพาะหมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแทน เมื่อตรวจสอบพบว่า มีค่าไօรงเหยสารเคมี (VOCs) ๒ - ๓ ppm (ppm : ส่วนในล้านส่วน) และเมื่อนำตัวอย่างน้ำเสียจากบ่อมาตรวัดหาปริมาณไօรงเหยของสารเคมีโดยวิธีการ เขย่าขวด (head space) เพื่อหาปริมาณสารเคมีที่ละลายอยู่ในน้ำพบว่า มีค่าไօรงเหยของ สารเคมี ๑๒ - ๑๔ ppm และมีความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟต์ ๑๒๐ - ๑๔๐ ppm ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของกลิ่นเหม็นจากน้ำเสีย และจากการตรวจสอบน้ำเสียด้วยเครื่องมือ ทางวิทยาศาสตร์ (Phenols test kit) พบร่วมกับ มีความเข้มข้นของสารฟีโนอลละลายอยู่ในน้ำ มากกว่า ๕๐ ppm ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๙๙๔๒ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม

/๒๕๕๕ แจ้งผล...
ผู้อำนวยการ
ที่ลงนาม

นางสาวนิตยากร ภู่ไกร
ผู้อำนวยการที่สำนักปลัดกระทรวงทรัพยากรฯ

๒๕๕๕ แจ้งผลการตรวจสอบไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแทน พร้อมข้อเสนอแนะ มาตรการในการแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็น ดังนี้ (๑) ห้ามมิให้นำนำเสียงมากทึบเพิ่มเติมใน พื้นที่ดังกล่าว (๒) ให้นำปุ๋นข้าวมาปรับสภาพน้ำให้มีสภาพเป็นกลางหรือด่าง เพื่อลดปัญหา เรื่องกลิ่นในเบื้องต้น (๓) แจ้งให้เจ้าของที่ดินดำเนินการบำบัดน้ำเสียให้ถูกต้องตามหลัก วิชาการ และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๔/๙๙๙๔ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการตรวจสอบไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามความคืบหน้า พร้อมทั้งประสานหน่วยงานในพื้นที่เพื่อแก้ไข ปัญหาและติดตามเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและตรวจสอบสุขภาพของประชาชน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ "ได้ทำแผนการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดิน ในพื้นที่เสียง (บ่อน้ำตื้น) รอบบ่อดินดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดมาตรการ ในการป้องกันและลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ โดยระหว่าง วันที่ ๒๖ - ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ "ได้ทำการติดตามตรวจสอบคุณภาพ น้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองแทนและตำบลเกาะขันนุนตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้เพื่อ เฝ้าระวังการกระจายตัวและการปนเปื้อนมลพิษจากสารเคมีในบ่อน้ำตื้น โดยเก็บตัวอย่างน้ำ จากบ่อน้ำตื้นที่ประชาชนใช้อุปโภคบริโภคจำนวน ๑๒ บ่อ ซึ่งผลการวิเคราะห์จาก ห้องปฏิบัติการพบว่ามีการปนเปื้อนสารฟีโนอลจำนวน ๒ บ่อ ที่อยู่ในรัศมี ๑ - ๑.๕ กิโลเมตร จากบ่อติดกันที่ลักษณะทึบากของเสียงอุดสากกรรม โดยมีค่าเท่ากับ ๐.๐๐๔ และ ๐.๐๘๓ มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ซึ่งเกินกว่าค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุดสากกรรมน้ำดื่มเพื่อ การบริโภคตามประกาศกระทรวงอุดสากกรรมฉบับที่ ๓๓๒ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ที่กำหนดให้ค่าฟีโนอลซัพสแตนด์ หรือฟีโนอลไม่เกิน ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๒๒๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผล การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดิน (บ่อน้ำตื้น) พร้อมข้อเสนอแนะแก่องค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองแทนให้แจ้งเดือนและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบผล การตรวจสอบและหลีกเลี่ยงการใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้นเพื่อบริโภคโดยการต้มกินหรือปรุงอาหาร โดยตรง หรือหากจะใช้ควرمีการกรองชั้นตันก่อน และให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เพื่อลดความ恐怖 ออกทั้งมีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๒๒๗ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการติดตามตรวจสอบดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะไปยังสำนักงานอุดสากกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้ประกอบการกำหนดควบคุมให้มีการขันย้ายน้ำเสียที่ปันเปื้อน

/สารเคมี...
สำนักงานอุดสากกรรม

(นางสาวนันธ์ยศกานต์ ตือไหสี)
ผู้อำนวยการสำนักงานอุดสากกรรม

สารเคมีรวมทั้งกากของเสียออกไบบาร์ดนอกพื้นที่เพื่อเป็นการตัดวงจรการแพร่กระจายของสารเคมีที่อาจจะเป็นปัจจัยสูงสุ่มหลังน้ำได้ดินเป็นวงกว้าง และยังได้แจ้งข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อทราบ และติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย ชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วางแผนการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพบ่อน้ำดื่นในพื้นที่เสียง อย่างน้อย ๒ เดือนต่อครึ่ง เพื่อดูแนวโน้มการปนเปื้อนและทิศทางการแพร่กระจายของสารเคมี เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันและลดความเสี่ยงด้านผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งก่อนหน้านั้น เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในจังหวัดฉะเชิงเทรา ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมที่บ้านหนองสทิต ตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาง และบ้านปากลั้ว ตำบลหนองแหน อำเภอพนมสารคาม จำนวน ๓ จุด พบว่า มีการนำเศษวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และกากของเสียอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาต และเข้าข่ายเป็นของเสียอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเก็บตัวอย่างกากของเสียดังกล่าวไปตรวจวิเคราะห์เพื่อดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป และเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จังหวัดฉะเชิงเทราได้ประชุมคณะกรรมการทำงานตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขปัญหาลักลอบนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวให้ที่ประชุมทราบ และเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ จังหวัดฉะเชิงเทราได้ประชุมคณะกรรมการทำงานตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขปัญหาลักลอบนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงว่า จะเข้าไปเก็บตัวอย่างน้ำได้ดิน ช้าในบ่อเดิมและบ่อข้างเคียงเพิ่มเติมอีกครั้ง เนื่องจากมีข้อสงสัยว่า โรงงานที่ดังกล่าวบริเวณดันน้ำ (ห้วยคาดน้อย) ได้ลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมลงสู่ห้วยคาดน้ำโดยตรงด้วยหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะต่อจังหวัดฉะเชิงเทราในการจัดทางบประมาณเพื่อว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ปนเปื้อนให้ครอบคลุม เนื่องจากพบว่า มีพื้นที่ที่มีการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมหลายจุด ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) ครั้งที่ ๒

ใบพื้นที่...

สำเนา

(นางสาวนันดาภรณ์ เทศโพธิ์)
ลักษณะที่ตราลักษณะการ

ในพื้นที่ตำบลหนองແນนตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ โดยได้ตรวจสอบน้ำในบ่อหน้าดีนซึ่ง
ในจุดที่พบว่า มีการปนเปื้อนและพื้นที่เสี่ยง รวมถึงน้ำผิวดินจากหัวยดадน้อย รวมทั้งหมุด
จำนวน ๒๐ จุด ยังพบว่า มีการกระจายตัวของสารฟืนออลปนเปื้อนสูน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดีน)
และน้ำผิวดิน (หัวยดадน้อย) ทั่วทั้งพื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลหนองແນน
มีสารฟืนออลสูงถึง ๖.๓๓ มิลลิกรัมต่อลิตร และบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงโรงงานของบริษัท
เคล. เอส. ดี. รีไซเคิล จำกัด โดยเฉพาะน้ำจากหัวยดадน้อยด้านหลังโรงงานมีปริมาณฟืนออล
พื้นออล ๐.๐๙๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และบ่อน้ำดีนที่อยู่ตรงข้ามโรงงานมีปริมาณฟืนออล
๐.๐๙๘ มิลลิกรัมต่อลิตร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และสำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทราได้ลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้า
การแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียในพื้นที่ตำบลหนองແນนของบริษัท เคล. เอส. ดี.
รีไซเคิล จำกัด และเสนอแนะให้ขอกากของเสียออกไปกำจัดนอกพื้นที่โดยเร่งด่วน รวมทั้ง
ให้มีการนำบัดและฟันฟูสิ่งแวดล้อมตามหลักวิชาการ ทั้งดิน น้ำ และน้ำได้ดินตามมาตรฐาน
ที่ทางราชการกำหนด ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดตาม
ตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลหนองແเนนครั้งที่ ๓ โดยได้เก็บ
ตัวอย่างน้ำบ่อตื้น น้ำผิวดินและตะกอนดินในพื้นที่จำนวน ๒๘ จุด ซึ่งผลการวิเคราะห์
พบว่า ยังคงมีการปนเปื้อนในแหล่งน้ำได้ดินและน้ำผิวดิน แต่มีแนวโน้มเจือจางลงเมื่อ
เปรียบเทียบกับผลจากการวิเคราะห์ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดีน) ครั้งที่ ๔
โดยทำการสำรวจบ่อน้ำดีนครอบคลุมพื้นที่หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองແเนน
และหมู่ที่ ๙ ตำบลเกาจะขัน อำเภอพนมสารคาม ในรัศมี ๓ กิโลเมตร จาจุดที่มี
การลักลอบทิ้งกากอุดสากกรรม พบร่วมกัน การณ์โดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น และติดตาม
ความก้าวหน้าการนำบัดน้ำเสียและการจัดการกากตะกอนดินที่ปูนเปื้อนบริเวณบ่อตื้น
๑๕ ไร่ หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองແเนน ที่ทำการนำบัดโดย หจก. เอส. เค. อินเตอร์ เคมิคอล
พร้อมเก็บตัวอย่างน้ำที่ผ่านการนำบัดแล้วไปวิเคราะห์พบว่า น้ำที่ผ่านการนำบัดแล้ว
มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่ระบายนอกมาจากโรงงาน ตามประกาศกระทรวง
อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
ซึ่งผู้รับจำได้ทำการนำบัดน้ำเสียโดยวิธีการตอกตะกอนโลหะหนักและสารเคมีในบ่อแรก
ก่อนจะปรับสภาพโดยการเติมอากาศและสารชีวภาพเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ได้

มาตรฐาน...
สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนันดาภรณ์ เชื้อโพธิ์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองสำนักงานยุติธรรม

มาตรฐานน้ำทึบจากโรงงานอุตสาหกรรมจนแล้วเสร็จ ส่วนภาคตะกอนและดินที่ป่นเปื้อน จะทำการขุดลอกและปรับสภาพโดยปูนขาวและขันส่งไปกำจัดยังโรงงานรับกำจัดภาคของเสีย ของบริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดสระแก้ว โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำกับดูแล และออกใบอนุญาตในการขันส่งภาคตะกอนเพื่อนำไปกำจัดนอกพื้นที่ และได้ประสานสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา เก็บตัวอย่างน้ำที่ผ่านการบำบัด และนำมาจากบ่อดินที่ใช้กากเก็บน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว ไปตรวจสอบควบคู่กันไปอีกด้วย ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) ครั้งที่ ๕ โดยทำการเก็บตัวอย่างในพื้นที่หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแหน และตำบลเกาะขันนุน ทั้งหมดจำนวน ๑๙ จุด พบร่วมสถานการณ์การปนเปื้อนโดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้นเนื่องจากปนเปื้อนสารฟีนอลน้อยลง โดยสรุปการตรวจสอบคุณภาพน้ำดังกล่าวมีสถานการณ์ปนเปื้อนสารฟีนอล ดังนี้ (๑) คุณภาพน้ำได้ดินหมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแหนส่วนใหญ่กลับเข้าสู่ภาวะปกติ เว้นแต่บริเวณบ่อปูนซึ่งมีน้ำดื่นในน้ำ ๐.๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร (๒) คุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแหนส่วนใหญ่กลับเข้าสู่ภาวะปกติ เว้นแต่บริเวณบ่อปูนซึ่งมีน้ำดื่นในน้ำ ๐.๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ (๓) คุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่หมู่ที่ ๗ สถานการณ์ดีขึ้นตามลำดับ เนื่องจากพบว่าบ่อน้ำดื่นที่ป่นเปื้อนจำนวน ๖ จุด มีการปนเปื้อนสารฟีนอลลดลง ๒ - ๖ เท่า เมื่อเทียบกับการตรวจสอบครั้งที่ ๔ แต่ยังไม่ปลอดภัยสำหรับการนำไปบริโภคโดยตรง เนื่องจากยังมีปริมาณสูงกว่ามาตรฐานน้ำดื่มเพื่อการบริโภค จึงเห็นได้ว่า สถานการณ์การกระจายตัวและการปนเปื้อนสารฟีนอลในน้ำได้ดินมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ เหลือเพียงพื้นที่หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแหนบางจุด ที่ยังมีการปนเปื้อนเนื่องจากการตกค้างของสารเคมีในชั้นดินและยังมีการชะล้างลงสู่แหล่งน้ำได้ดิน และหากไม่มีการลักษณะน้ำสารเคมีมากทึบเพิ่มเติมจะเกิดกระบวนการสลายตัวไปตามธรรมชาติ (ค่าครึ่งชีวิตของสารฟีนอล (half-life) ประมาณ ๑๔ วัน หมายความว่าฟีนอลจะสลายตัวเหลือครึ่งหนึ่งในระยะเวลา ๑๔ วัน หากไม่มีการทิ้งสารฟีนอลลงไปเพิ่มเติม) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้ผู้ประกอบการทำการบำบัด ฟื้นฟูพื้นที่ที่ป่นเปื้อน และขยายภาคของเสียและสารเคมีออกไปกำจัด

/อย่างถูกต้อง...
อนุญาตด้วย
[Signature]

(นายศรัณย์ ศรีรัตน์)
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา

อย่างถูกต้องควบคู่กันไปเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่กระจายและป้องกันพิษสูงแวดล้อมใกล้เคียง โดยดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐีสินแล้วเป็นส่วนใหญ่ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำอ้อยในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน (๑) ผลกระทบวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำที่ขึ้นในบ่อตื้นเก่าพื้นที่ ๑๕ ไร่ ของบริษัท เค.เอส.ดี. รีไซเคิล จำกัด หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทนที่ผ่านการบำบัดน้ำเสียและทำการชุดลองตากอนดินที่ปั้นเป็นปืนไประจัดเสร็จเรียบร้อยแล้วมีปริมาณสารฟีโนอลน้อยกว่า ๑.๐ และ ๓ ไมโครกรัมต่อลิตร ตามลำดับซึ่งคุณภาพน้ำอ้อยในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน ส่วนตัวอย่างน้ำจากบ่อตื้นขนาด ๒ ไร่ ณ จุดทึ้งกากของเสียพื้นที่ ๑๕ ไร่ ของบริษัท เค.เอส.ดี. รีไซเคิล จำกัด พ布ว่า มีปริมาณสารฟีโนอล ๓ ไมโครกรัมต่อลิตร สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินเล็กน้อย (๒) ผลกระทบวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำได้ดินที่เก็บจากชุมชนในพื้นที่ตำบลหนองแทน พบว่า ส่วนใหญ่คุณภาพน้ำได้ดินกลับเข้าสู่ภาวะปกติและมีระดับสารฟีโนอลต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานน้ำดื่มเพื่อการบริโภค มีเพียงบางจุดเท่านั้นที่มีการปนเปื้อนสารฟีโนอลสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำดื่มเพื่อการบริโภคเล็กน้อย เมื่อไม่มีการลักลอบนำกากของเสีย อุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่เพิ่มเติม สารฟีโนอลที่ตกค้างอยู่ในชั้นได้ดินจึงถ่ายตัวไปตามธรรมชาติจนอยู่ในระดับที่ปลอดภัย สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาระยะยาวนั้น จังหวัดจะเชิงเทราได้จัดหาเครื่องกรองน้ำเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗) และยังมีโครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับผลกระทบจากการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม ทั้งมีการอบรมเพื่อให้ความรู้ แก่ประชาชน การสร้างเครือข่ายในการป้องกันและเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสีย อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้โอนงานติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวัง คุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองแทน ให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ (ชลบุรี) โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ (ชลบุรี) ได้ว่าจ้างบริษัท อีสเทิร์นไทยคอนซัลติ้ง ๑๙๙๒ จำกัด ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณดังกล่าวอีก ๓ ครั้ง โดยผล การตรวจสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ไม่พบสารฟีโนอล ในตัวอย่างน้ำได้ดิน (บ่อน้ำตื้น) ทุกด้วย จึงสามารถสรุปได้ว่าคุณภาพน้ำได้ดินได้กลับ

ศาลปกครอง
เชียงใหม่

(นางสาวนันธิยา ภารณ์ เกื้อ因地制宜
ผู้ช่วยที่ศาลปกครองฯ)

เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการจัดการและพื้นฟูบำบัดพื้นที่ปันเปื้อนมลพิษจากกากของเสียอุตสาหกรรมตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าก้าวอ้างแต่อย่างใด สำหรับการเรียกเอาค่าใช้จ่ายในการจัดการบำบัดพื้นฟูแก้ไขการปันเปื้อนมลพิษที่ทางราชการได้เสียไปและค่าเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหายหรือเสียหายคืนจากเอกสารผู้ก่อมลพิษนั้น หากได้ข้อมูลว่ารัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อขอจัดมลพิษในพื้นที่ที่ได้รับการปันเปื้อนให้กลับสู่สภาพปกติแล้ว หน่วยงานของรัฐที่ต้องจ่ายเงินเพื่อการฟื้นฟูจะดำเนินการเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเดือดร้อนเสียหายต่อการละเมิดสิทธิอันเกิดจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำให้ผู้ฟ้องคดีต้อง darmชีวิตอยู่ในความเสี่ยงดังวิตกังวลเกี่ยวกับการปันเปื้อนสารพิษอันตรายหลายชนิดที่เกิดจากการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม ซึ่งมีผลต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบลหนองแหนต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน นั้น ความเสียหายดังกล่าวไม่ได้เกิดจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรง แต่ความเสียหายเกิดจากการลักลอบนำ้าเสียและกากของเสียอุตสาหกรรมของเอกชนมากทั้งในพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับที่พักอาศัยของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนประกอบกับ การเรียกค่าเสียหายดังกล่าวเป็นการเรียกเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนเอง ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนที่ต้องดำเนินการเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากเอกชนผู้ทำละเมิดโดยตรง ตามนัยมาตรา ๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนกับพวกร่วม ๒๑๒ คน ได้ใช้สิทธิดังกล่าว โดยการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบริษัท อาเจ้ไทย จำกัด กับพวกร่วม ๕ คน ต่อศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นคดีหมายเลขดำที่ สว.๑/๒๕๕๗ ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิดังกล่าวตนบดดังแต่เดือนพฤษจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับรู้ถึงเหตุการณ์การปันเปื้อนและการแจ้งเตือนห้ามประชาชนในตำบลหนองแหนไม่ให้ชื้น้ำจากบ่อน้ำดื่น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกลับยังคงเลี้ยงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร จึงคิดค่าเสียหายอันเนื่องมาจาก การถูกละเมิดสิทธิในการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ เป็นรายเดือนในอัตรา

/เดือนละ...
จำนวนทั้งหมด
[Signature]

(นางสาวนันดาภรณ์ พานิช)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญ

เดือนละ ๒,๕๐๐ บาทต่อคน เป็นระยะเวลารวม ๒๘ เดือน (พฤษจิกายน ๒๕๕๕ - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖) คิดเป็นทุนทรัพย์ค่าเสียหายรวมรายละ ๗๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และคิดค่าเสียหายในอนาคตต่อการลงทะเบิดสิทธิ์ดังกล่าวที่ยังคงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเนื่องในอัตรา เดือนละ ๒,๕๐๐ บาทต่อราย นับแต่วันฟ้องจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเริ่มปฏิบัติหน้าที่ ดำเนินการพื้นฟูการบูรณะอันมูลพิเศษจากความเสียอุดสาหกรรมลงสู่แหล่งน้ำได้ดิน น้ำผิวดิน และระบบนิเวศในพื้นที่ตำบลหนองแทนและพื้นที่ตำบลไกลับคืนสู่ สภาพปลดภัยตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตตามที่ กฎหมายกำหนด ความเสียหายในส่วนนี้ก็มิได้เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรงเช่นกัน อีกทั้งการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปตามหลักความชอบด้วย กฎหมาย โดยมิได้กระทำการเกินกว่าหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดและมิได้ละเลย หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าจนเป็นเหตุโดยตรงให้เกิดความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งใช้ค่าฤชาธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน นั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองต้องชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมศาลให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน จึงไม่อาจบังคับได้ ตามกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนดังด้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบกิจการโรงงานหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ยุติเมื่อออกคำสั่งทางปกครองเท่านั้น หากปัญหาความเดือดร้อน ร้ายแรงหรือเหตุที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ยังไม่สิ้นสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีหน้าที่ตรวจสอบเพื่อบรรบปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การประกอบกิจการโรงงาน และติดตามว่า ผู้ประกอบการได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและปลอดภัยแล้วหรือไม่ โดยเฉพาะปัญหาการลักลอบ นำกาภยอุดสาหกรรมไปทิ้งระหว่างการขนส่งนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับผิดชอบ และมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ ประกาศกระทรวงอุดสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล

/หรือวัสดุ...
สำเนาถูกต้อง[✓]

(นางสาวนริษากรน พื้นที่)
ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม

หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ควรกำกับดูแลกระบวนการขนส่งภาคของเสียอุตสาหกรรมตั้งแต่การ แต่งตั้งตัวแทนผู้รับรวมและขนส่งภาคของเสียอุตสาหกรรม การออกเลขประจำตัวผู้ดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย การจัดทำบัญชีประเภทและชนิดของภาคอุตสาหกรรม และ การขนส่งภาคของเสียอุตสาหกรรมตั้งแต่โรงงานผู้ก่อกำเนิดของเสียจนถึงโรงงานผู้รับบำบัดหรือ กำจัดภาคของเสียอุตสาหกรรมนั้น โดยผ่านระบบใบกำกับการขนส่งภาคของเสียอุตสาหกรรม (Manifest System) และในกรณีที่เป็นประเภทของเสียอันตรายควรมีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดกว่า ให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดของเสีย ผู้ขนส่ง และโรงงานผู้รับบำบัดของเสียออกข้อมูล รายละเอียดทั้งชนิด จำนวน วิธีการบำบัด ฯลฯ จัดส่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถตรวจสอบปริมาณและชนิดของภาคของเสียอุตสาหกรรม ที่เกิดขึ้นกับภาคของเสียอุตสาหกรรมที่ไปถึงโรงงานผู้รับคัดแยก กำจัด หรือบำบัดว่า มีปริมาณหรือชนิดถูกต้องตรงกันหรือไม่ เป็นการป้องกันปัญหาการลักลอบทิ้งภาคของเสีย อุตสาหกรรมระหว่างการขนส่ง และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ควบคุมดูแลผู้ก่อผลพิษให้ ดำเนินการบำบัดน้ำเสียและการตะกอนในพื้นที่บ่อ ๑๕ ไร่ ตำบลหนองแหนженเสร็จสิ้นแล้ว โดยผลการตรวจสอบไม่พบว่า ค่าวิเคราะห์ดินและน้ำเกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนดก็ตาม กรณียังไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลหรือจัดให้มีการบำบัด พื้นที่การปนเปื้อนมลพิษจากอุตสาหกรรมตามอำนาจหน้าที่และหลักวิชาการโดยสมบูรณ์ ครบถ้วนจนเป็นที่ปลอดภัยแก่สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน เนื่องจาก การดำเนินการบำบัดบ่อ ๑๕ ไร่ โดยบริษัท เค.เอส.ดี. รีไซเคิล จำกัด มิได้เกิดขึ้นทันที ที่มีการตรวจสอบการลักลอบทิ้งน้ำเสียในบ่อ ๑๕ ไร่ แต่เริ่มขึ้นในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งคาดว่าได้มีของเสียปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำเป็นเวลานานกว่า ๓ เดือนแล้ว และแผน การบำบัดน้ำเสียและการตะกอนดังกล่าวเป็นแผนบำบัดพื้นที่ที่ผ่านการรับรองและ กำกับดูแลและรับรองโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงฝ่ายเดียว มิได้มีการศึกษาประเมิน ความเสี่ยงและกำหนดมาตรการบำบัดพื้นที่สิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมถึงการปนเปื้อนมลพิษ ที่เกิดจากการรั่วไหลของน้ำเสียและการอุตสาหกรรมในบ่อ ๑๕ ไร่ ลงสู่แหล่งน้ำได้ทัน หรือที่เพริ่กระยะจากอุตสาหกรรมที่ชุมชนภายนอกแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาข้อมูลและ สถิติของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกรมทรัพยากรื้นบำรุง ซึ่งเป็นข้อมูล ที่เป็นกลางและมีความน่าเชื่อถือพบว่าแนวโน้มการตรวจพบการปนเปื้อนสารฟิโนลและ

/สารอันตราย...

สำเนา
นาย...

(ชื่อผู้รับเอกสาร)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชั้นต้น จ.ชลบุรี

สารอันตรายอื่นๆ ในแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองແเนນสามารถอุดิบ้ายและปั่งชี้ได้อย่าง มีนัยสำคัญถึงสถานการณ์ว่า การปนเปื้อนสารฟืนอุตุรวมถึงสารอันตรายอื่นอันมีที่มาจากการของเสียอุตสาหกรรมและเป็นพิษอันตรายต่อร่างกายในแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองແเนน ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อย่างถูกต้อง ครบถ้วนในการดำเนินการหรือสั่งการและกำกับดูแลให้มีการบำบัดฟืนฟูการปนเปื้อนมลพิษจากการลักลอบทิ้งน้ำเสียและการอุดิบ้ายในพื้นที่ตำบลหนองແเนนให้ครอบคลุมมากกว่าการบำบัดฟืนฟูเพียงน้ำเสียและการตะกอนปากบ่อ ๑๕ ไร่ ตลอดจนมีได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังการปนเปื้อนในแหล่งน้ำได้ดินและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลหนองແเนนที่มีความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานทางวิชาการที่ควรปฏิบัติ จึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายหรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายล่าช้าเกินสมควรในการจัดการบำบัดฟืนฟูการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม อันเกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ฟ้องคดีทิ้งสามสิบเก้าและประชาน ในตำบลหนองແเนนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ไม่สามารถใช้น้ำบ่อตื้นในการอุปโภคบริโภคได้ตามปกติ

ผู้ฟ้องคดีทิ้งสามสิบเก้าคนคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองແเนนจากการนี้การลักลอบทิ้งกากของเสียและน้ำเสียอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่การติดตามและเฝ้าระวังดังกล่าวไม่อาจถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังระดับการปนเปื้อนมลพิษในน้ำได้ดินดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการมา นั้นย่อมไม่เพียงพอและไม่ถูกต้องตามแนวทางการแก้ไขปัญหาและจัดการพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษ โดยผู้ถูกฟ้องคดีทิ้งสองและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนอกจากมีหน้าที่ร่วมกันจัดทำแผนการบำบัดฟืนฟูพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษให้ถูกต้องเหมาะสมสมตามหลักวิชาการแล้ว จะต้องดำเนินการสำรวจขอบเขตการแพร่กระจายของมลพิษที่รั่วไหลลงสู่ชั้นได้ดินทั้งในบริเวณขอบเขตบ่อ ๑๕ ไร่ และส่วนที่แพร่กระจายออกสู่พื้นที่ภายนอกบ่อ ๑๕ ไร่ รวมถึงการสำรวจตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นๆ ในพื้นที่ตำบลหนองແเนนที่เป็นจุดเสี่ยงเพิ่มเติมนอกเหนือจากบ่อ ๑๕ ไร่ กับทั้งดำเนินการให้มีการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังการปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมภายหลังการบำบัดฟืนฟูเสร็จสิ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาเป็นที่แน่นอน

/สิ่งแวดล้อม...
ดำเนินคดีต่อ
๖๘๐๙

(นางสาวนันธิกาณ์ เกี้ยงเรือง)
ผู้จัดทำที่ตลาดปักษ์ตะวันออก

สิ่งแวดล้อมกลับสู่ภาวะปลอดภัยต่อประชาชนในพื้นที่ ซึ่งมีแนวทางการแก้ไขปัญหา และจัดการพื้นที่ปืนเป็นมลพิษตามข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิเคราะห์ร่วมกันของ ศูนย์ประสานงานการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพภายใต้ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ร่วมกับศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อมของ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่สำคัญ ๒ มาตรการ คือ (๑) การตรวจสอบประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่หลงเหลือ หลังจากกำจัดแหล่งกำเนิดการปนเปื้อนไปแล้ว (Removal Action) เพื่อยืนยันว่า ความเสี่ยงคงค้างเหลือน้อยและยอมรับได้ เพื่อจะไม่ทำอะไรต่อ (ปิดพื้นที่) หรือหาก ความเสี่ยงคงค้างเกินกว่าต้องทำการฟื้นฟูโดยหลักทางวิศวกรรมให้ความเสี่ยงลดลงมาถึง ระดับที่ยอมรับได้ และ (๒) การป้องกันการปนเปื้อนร้าวไหลของสารอันตรายจากแหล่งกำเนิด ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งทางการบำบัดฟื้นฟูที่ตรวจสอบพบว่า เกิดการปนเปื้อนใน ภายหลังจากที่แหล่งกำเนิดการปนเปื้อนถูกกำจัดแล้ว โดยจัดทำการประเมินว่าสารปนเปื้อน ที่ตรวจสอบในแต่ละแหล่งกำเนิด จะเคลื่อนที่ไปได้ไกลเพียงใด มีการกระจายตัวของ สารปนเปื้อนทั้งแนวอนและแนวตั้งอย่างไร และจะก่อให้เกิดความเสี่ยงเท่าใดนับแต่ปัจจุบัน จนถึงอนาคต ๓๐ ปีข้างหน้าโดยไม่ต้องรอให้เหตุเกิด ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวได้มีการจัดทำขึ้น เป็นเอกสารเสนอต่อกomite ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎร และได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะในราชสัมนา “ข้อเสนอแนวทาง การบำบัดและฟื้นฟูการปนเปื้อนสารอันตรายในพื้นที่ตำบลหนองแทน อําเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา” เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และมาตรการดังกล่าวยังสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการที่จัดทำงานตรวจสอบ ดำเนินการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำกากอุดสាងมาทิ้งในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่มีผู้แทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วม ประชุมด้วย โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบต่อแนวทางและมาตรการในการบำบัดฟื้นฟู การปนเปื้อนสารอันตรายในพื้นที่ตำบลหนองแทนทั้งหมด ๔ มาตรการ โดยมาตรการที่ ๒ เป็นมาตรการตรวจสอบประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่หลงเหลือจาก การจัดการกำจัดแหล่งกำเนิดการปนเปื้อนไปแล้ว และมาตรการที่ ๓ เป็นมาตรการป้องกัน การปนเปื้อนและร้าวไหลของสารอันตรายจากแหล่งกำเนิดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้ง

/การบำบัด...
ศูนย์ฯ
๖๗๐๓

นางสาวนรยาภรณ์ เชื้อไฟร์
เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ

การนำบัดฟันฟูพื้นที่ที่ตรวจพบการปนเปื้อนหลังจากที่แหล่งกำเนิดมลพิษถูกกำจัดแล้วอย่างไรก็ตาม จนถึงปัจจุบันไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวแต่อย่างใด ทำให้ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีและประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองเหนยังต้องดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้ความเสี่ยงจากการปนเปื้อนมลพิษในแหล่งน้ำได้ดินและยังไม่สามารถใช้น้ำได้ดินหรือน้ำบ่อตื้นเพื่อปรุงโภคในครัวเรือนได้อย่างปลอดภัยตามปกติ จึงเห็นได้ว่าคุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองเหนยังไม่กลับเข้าสู่ภาวะปกติ ประกอบกับผลการตรวจสอบน้ำได้ดินของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓๓ (ชลบุรี) จำนวน ๑๕ ตัวอย่างจากหมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๒ ทั้งสามครั้ง นั้น มีแนวโน้มการปนเปื้อนสารฟีโนอลในน้ำได้ดินมีลักษณะลดลงและเพิ่มขึ้นสลับกันตามฤดูกาลและช่วงเวลาเก็บตัวอย่างน้ำได้ดินซึ่งมิได้ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับตามระยะเวลาแต่อย่างใด ส่วนการเรียกร้องให้เอกชนผู้ก่อมลพิษในตำบลหนองเหนยและตำบลใกล้เคียงรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานตนได้เสียไปเพื่อการขัดมลพิษ มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขดำที่ สวพ.๒๗/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๘/๒๕๕๔ วางแนวทางการตีความกรณีดังกล่าวไว้ว่าค่าเสียหายที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องชดใช้น้ำ ให้รวมไปถึงค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในการที่เจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษได้ใช้จ่ายไปในการดำเนินการตรวจสอบแก้ไขการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อมซึ่งหมายความรวมตลอดทั้งค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปสำรวจ ติดตามตรวจสอบ จัดประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการอื่นที่จัดต้องกระทำการเพื่อฟันฟูหรือรับบทที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษด้วยสำหรับการเรียกค่าเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ถูกทำลาย สร้างหาย หรือเสียหาย คืนจากเอกชนผู้ก่อมลพิษ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประเมินมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายหรือเสียหายอันเป็นผลจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมิได้เรียกค่าเสียหายดังกล่าวจากเอกชนผู้ก่อมลพิษแต่อย่างใด ซึ่งค่าสินไหมทดแทนความเดือดร้อนเสียหายต่อการละเมิดสิทธิอันเกิดจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนเรียกร้องนั้นเป็นค่าเสียหายต่อการละเมิดสิทธิในการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิที่จะดำเนินชีพได้อย่างปกติและต่อเนื่อง

ในสิ่งแวดล้อม...
สถานที่ต้อง

(นางสาวนริยาภรณ์ เพ็ชร์สันต์)
ผู้นำเข้าที่ศาลปกครองฯ, ๖๗๔, ๙

ในสิ่งแวดล้อมที่ดีที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิต อันเป็นสิทธิที่ประชาชนทุกคนได้รับการรับรองคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ รวมถึงสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งหน่วยงานเจ้าหน้าที่รัฐทุกองค์กรมีหน้าที่ต้องเอาจริงและคุ้มครองสิทธิดังกล่าวของผู้พ้องคิดทั้งสามสิบเก้าคนและประชาชน ซึ่งความเสียหายต่อสิทธิดังกล่าวเกิดจากผลของการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๒ ถือเป็นการกระทำละเมิดทางปักษ์ และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐอย่างหนึ่งที่ต้องรับผิดต่อผู้พ้องคิดทั้งสามสิบเก้าคนเป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากค่าเสียหายความรับผิดทางแพ่งของเอกชนผู้ก่อมลพิช แต่ย่อมไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับค่าเสียหายที่ผู้พ้องคิดฟ้องเรียกจากเอกชนผู้ก่อมลพิชแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกันกับคำให้การและเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ร่วมกับคณะกรรมการจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย ปลัดอำเภอพนมสารคาม ผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการตรวจสอบอีกครั้ง ไม่พบปัญหาเหตุเดือดร้อนร้ายแรง หรืออันตรายจากการประกอบกิจการที่ชัดเจน ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยมีหนังสือถึงกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อขอรายงานการศึกษาการปนเปื้อนสารอันตรายในพื้นที่ ตำบลหนองแน่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดเชียงใหม่ และมีหนังสือถึงกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเพื่อขอรายงานโครงการพัฒนาและพื้นฟูแหล่งน้ำบาดาลที่ปนเปื้อนของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แล้ว แต่ยังไม่ได้รับรายงานดังกล่าวจากทั้งสองหน่วยงานแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนนี้แจ้งเพิ่มเติมว่า กฎหมายการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนของประเทศไทยหรือเมริกา ที่มีชื่อว่า "Comprehensive Environmental Response, Compensation, and Liability Act" (CERCLA) เป็นหลักการจัดการความเสียหายจากการปนเปื้อนสารอันตรายที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (๑) การจัดการนำเสียที่ถูกกลบอบทิ้ง (Removal Action) คือ การนำนำเสียที่ถูกกลบอบทิ้งไปบำบัด ซึ่งในกรณี

/ที่เกี่ยวข้อง...
ผู้อนุมัติ
บ. ๘๐๙

(นางสาวนริยาภรณ์ เพื่อใจ)
ผู้อำนวยการศูนย์ฯ

ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้มีการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวกับพื้นที่บ่อ ๑๕ ไว้แล้วอย่างไรก็ตี ในระหว่างการลักษณะทิ้งน้ำเสีย ปอดินไม่มีการปูผ้ายาง HDPE รองเพื่อป้องกันการรั่วไหล กรณีจึงมีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของสารอันตรายออกสู่แหล่งน้ำได้ดินระดับดินและน้ำผิวดิน ซึ่งอาจจะเข้าสู่ระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของชุมชน ดังที่เห็นประจักษ์จากการตรวจสอบสารฟีโนอลในน้ำได้ดิน การกำจัดน้ำเสียที่ถูกลักษณะทิ้งตามขั้นตอนนี้จึงเป็นเพียงขั้นตอนแรก ซึ่งอาจจะยังไม่เพียงพอต่อการจัดการความเสี่ยงที่มุ่งป้องคุ้มครองสุขภาพของชุมชน (๒) การสำรวจการปนเปื้อนและการประเมินความเสี่ยงจากการปนเปื้อน เนื่องจากการลักษณะทิ้งน้ำเสียทำให้เกิดการแพร่กระจายของสารฟีโนอลในน้ำได้ดินดังหลักฐานเชิงประจักษ์ในกรณีของหนองแหن ขั้นตอนต่อมาที่จะเป็นตามกฎหมาย CERCLA ก็คือ การสำรวจขอบเขตการแพร่กระจายของการปนเปื้อนและการประเมินความเสี่ยงว่า การปนเปื้อนได้แพร่กระจายครอบคลุมพื้นที่เท่าไร และจะทำให้เกิดความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ กล่าวคือ น้ำได้ดินปนเปื้อนสารฟีโนอลเกิน ๑ ไมโครกรัมต่อลิตร (ug/L) นานแค่ไหน และจะมีผลต่อประชากรมากน้อยเพียงใด ในบริเวณไหนบ้าง ซึ่งเมื่อมีการสำรวจตามขั้นตอนดังกล่าว ก็จะต้องจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงและการซึ่งความเสี่ยงให้ผู้ที่อาจได้รับผลกระทบ ซึ่งในที่นี้หมายถึงชุมชน ตำบลหนองแหนรับรู้รับทราบและตัดสินใจในแผนการจัดความเสี่ยงร่วมกันด้วย แต่สำหรับกรณีตำบลหนองแหนไม่ได้มีการประเมินความเสี่ยงและการสื่อสารความเสี่ยงดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่พื้นที่ตำบลหนองแหนตรวจสอบสารฟีโนอลภายหลังที่มีการกำจัดน้ำเสียในบ่อ ๑๕ ไว้แล้ว เป็นระยะเวลา ๒๔ เดือน จึงมีความเสี่ยงอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งผลการตรวจสอบสารฟีโนอลในน้ำบ่อตื้นที่มีระดับความเข้มข้นสูงบ้างต่ำบ้าง นั้น แสดงถึงความแปรปรวนตามฤดูกาลเท่านั้น และเมื่อยังพบการปนเปื้อนเกินค่าที่ยอมรับได้ก็ยังคงมีความจำเป็นต้องทำการประเมินความเสี่ยงและรายงานความเสี่ยงให้ประชาชนรับทราบอยู่ดีตามหลักวิชาการ (๓) การศึกษาความเหมาะสมสมและออกแบบการฟื้นฟู คือ ภายหลังจากการประเมินความเสี่ยงและพบว่าจะเกิดความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้แบบกรณีของน้ำได้ดินที่ยังคงมีการปนเปื้อนจากการลักษณะทิ้งน้ำเสียและการของเสียอุตสาหกรรมในหลายจุดแล้ว ก็ต้องทำการประเมินทางเลือกการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนที่เหมาะสม ซึ่งในสถานการณ์หนึ่งอาจจะมีหลายทางเลือก จึงต้องประเมินทางเลือกการฟื้นฟูต่างๆ นี้ผ่านการวิจัยทดลองในห้องปฏิบัติการ หรือในพื้นที่จริง พร้อมทั้งทำการออกแบบแผน

กีรติ
สำเนาถูกต้อง

(นางสาวธิษยาภรณ์ เพ็ญไชย)
เจ้าหน้าที่สำอางภาครองท่านนายกฯ

ถึงวิธีการ ระยะเวลา และระหว่างการบำบัด จะมีมาตรการเยียวยาชุมชนผู้ได้รับผลกระทบอย่างไร เช่น ประชาชนจะใช้น้ำอุปโภคบริโภคจากที่ไหน เป็นต้น เมื่อได้ทำการประเมินทางเลือกการฟื้นฟูเสร็จสิ้น ในการพิจารณาว่าจะใช้ทางเลือกใด จะต้องคำนึงถึงปัจจัย ๕ ประการ ตาม CERCLA ซึ่งหนึ่งในปัจจัยดังกล่าวคือการได้ความยอมรับจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จึงต้องมีการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนด้วย ซึ่งกรณีของตำบลหนองแน่นไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีรายงานการศึกษาความเหมาะสมและการออกแบบการฟื้นฟูแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า หลักการของการจัดการมลพิษจากภาคของเสียงและสารอันตรายที่มีประสิทธิภาพและสามารถควบคุมมลพิษจากสารเคมี ไม่ให้กระจายตัวและปนเปื้อนไปสู่พื้นที่โดยรอบคือ การจัดการที่แหล่งกำเนิดมลพิษก่อนที่จะมีการกระจายตัวออกสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจใช้วิธีการกักเก็บหรือขยับเพื่อนำไปกำจัด หรือบำบัดยังนอกพื้นที่ ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ระยะเวลาในการจัดการสั้นที่สุดหรือการปรับสภาพหรือบำบัดเพื่อลดมลพิษให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนด ก่อนปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาเลือกรูปแบบทางเทคนิคและวิธีการในการบำบัดหรือกำจัดที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งหลักการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการภายหลังจากที่ได้ลงไว้ตรวจสอบบ่อติน ๑๕ ไร่ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คือ การให้ข้อเสนอแนะแก่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแน่น ๓ ข้อ ได้แก่ (๑) ห้ามมิให้น้ำเสียมาทิ้งเพิ่มเติมในพื้นที่ดังกล่าว (๒) นำปูนขาวมาโรยในบ่อเพื่อปรับสภาพน้ำให้เป็นกลางหรือด่าง เพื่อลดปัญหาเรื่องกลิ่นในเบื้องต้นเป็นการชั่วคราว และ (๓) ให้มีการขันย้ายน้ำเสียออกไปบำบัดยังนอกพื้นที่เป็นการเร่งด่วน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการตรวจสอบและเฝ้าระวังการปนเปื้อนน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองแน่นมาเป็นลำดับต้นแต่มีการตรวจสอบการลักษณะของเสียอุตสาหกรรมในบ่อ ๑๕ ไร่ ซึ่งไม่มีระบบบำบัดและระบบป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยได้มีการตรวจสอบข้อมูลลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่และระยะเวลาที่มีการลักษณะทิ้งในบ่อ ดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการประเมินขันดันเกี่ยวกับสถานการณ์และความเสี่ยง การกระจาย รวมทั้งการปนเปื้อนสู่พื้นที่โดยรอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) ทั้งหมดจำนวน ๖ ครั้ง (ดังแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงเดือนพฤษจิกายน ๒๕๕๖) จนกระทั่งโอนภารกิจดังกล่าวให้แก่สำนักงานสิ่งแวดล้อม

/ภาคที่ ๑๓...

นาย พานิช พากเพียร

๑๕๘
๑๕๙
๑๖๐

ภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) รับผิดชอบ ซึ่งได้มีการดำเนินการต่ออีกจำนวน ๓ ครั้ง (เดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗) จนสามารถสรุปได้ว่า สถานการณ์การกระจายตัวและการปนเปื้อนสารพิษอลในน้ำได้ดินมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ นอกจากการดำเนินการดังกล่าวแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังทำหน้าที่ประสานไปยังกรมทรัพยากรน้ำบาดาลหาแหล่งน้ำสะอาดทดแทนแหล่งน้ำจากบ่อน้ำดื้นที่มีการปนเปื้อนเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชน รวมถึงการประสานกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อติดตามตรวจสอบน้ำได้ดินโดยรอบพื้นที่บ่อ ๑๕ ไร่ เพื่อเฝ้าระวังการแพร่กระจายของสารอันตรายออกสู่พื้นที่ และเพื่อลดความเสี่ยงจากการบริโภcn้ำได้ดินที่มีการปนเปื้อนสารพิษอล โดยการแก้ไขปัญหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการควบคู่ไปกับการบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้จัดการแก้ปัญหามลพิษที่เกิดจากบ่อ ๑๕ ไร่ เพียงอย่างเดียว ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้ากล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่ยังได้ร่วมกับคณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำกาภอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษแหล่งอื่นที่กระจายอยู่ในบริเวณอื่นนอกเหนือจากตำแหน่งของแหล่งน้ำ ไม่ว่าจะเป็นตำบลเกษตรชุมชน ตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว รวมประมาณ ๑๑ จุด ด้วย กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนได้กล่าวอ้างความเห็นของ ดร.ธนพล เพ็ญรัตน์ และเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนตามหลักการที่กำหนดไว้ในกฎหมายพื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนของประเทศไทยและอเมริกา ที่มีชื่อว่า "Comprehensive Environmental Response, Compensation, and Liability Act" (CERCLA) นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า การจัดการพื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษดังกล่าวมีความแตกต่างจากบริบทของประเทศไทยที่มีหลายหน่วยงานมีความรับผิดชอบที่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของภาครัฐ อีกทั้งขั้นตอนและหลักการดังกล่าวไม่มีผลบังคับใช้ในทางกฎหมายไทย เพียงแต่สามารถใช้อ้างอิงเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงต่อสุขภาพ รวมถึงการออกแบบเพื่อบำบัดและพื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษ หรือสารอันตรายได้เท่านั้น ซึ่งเมื่อเทียบเคียงกับผลการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเห็นได้ว่าแผนงาน เทคนิค วิธีการในการบำบัด การขยายตัว และการกำจัดเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมดได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำกาภอุตสาหกรรมมาทิ้ง

/ในพื้นที่...

สำเนาถูกต้อง/
(นายอาบันธิชาติ ศรีไตรี
ผู้อำนวยการศูนย์ฯ)

ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีกลุ่มผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนและตัวแทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบร่วมประชุมด้วย ส่วนกรณีค่าเสียหาย หากรู้ด้วยเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อขอจัดมูลพิชัย ในพื้นที่ที่ได้รับการปนเปื้อนให้กลับสู่สภาพปกติเป็นจำนวนเท่าใดแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ การเรียกค่าใช้จ่ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ในการติดตามตรวจสอบการปนเปื้อนของมูลพิชัยในพื้นที่ตำบลหนองแน่นตามมาตรา ๙๖ และค่าเสียหายที่เกิดแก่ทรัพยกรรมชาดิอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เรียกจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมูลพิชัยที่เป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายมูลพิชัยแล้ว ค่าเสียหายจำนวนดังกล่าวจะส่งเข้ากระบวนการคลัง มิได้เป็นค่าเสียหายที่จะนำไปใช้เยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนได้รับจากการปนเปื้อนมูลพิชัยในกรณีโดยตรง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนจึงไม่ใช้ผู้เสียหายโดยตรง ไม่มีอำนาจฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และความเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนไม่ได้เกิดจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะมีสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดได้

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคุกคามการเจ้าของสำนวน คำแตลงของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และคำแตลงการณ์ของคุกคามผู้แตลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนมีภูมิลำเนา ที่อยู่อาศัยและหรือประกอบอาชีพอยู่ในบริเวณพื้นที่ตำบลหนองแน่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากปัญหาการลักษณะทึบนำเสียและการของเสียอุดสากกรรมในบริเวณบ่อต้น ซึ่งดังอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแน่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนจึงได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อขอให้แก้ไขปัญหาการลักษณะทึบนำเสียและการของเสียอุดสากกรรมไปปล่อยทึบในบ่อต้นโดยไม่มีการบำบัดและกำจัดให้เป็นไปอย่างถูกต้องดังกล่าว ต่อมากายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุพร้อมกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวเมื่อวันที่

/๔ กันยายน...

ค่าเบิกค่าเสียหาย
๖๗๘๐

(นางสาวนิลยาภรณ์ เพ็ชร์ไพศาล)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองสำนักงานคุกคาม

๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยผลการตรวจสอบพบว่า พื้นที่ดังกล่าวมีลักษณะเป็นบ่ออุตสาหกรรม ประมาณ ๑๕ ไร่ ลึกประมาณ ๔ – ๕ เมตร พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยผู้ประกอบการได้เข้าบ่ออุตสาหกรรม ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า ลักษณะน้ำในบ่อคิดว่ามีสารเคมี ๑๒ – ๑๔ ppm และมีความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจน sulfide ๑๒๐ – ๑๔๐ ppm ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของกลิ่นเหม็นอันเกิดจากการเน่าเสียของน้ำในบ่อ และมีความเข้มข้นของสารฟีนอลละลายน้ำในน้ำมากกว่า ๕๐ ppm โดยเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าร่วมประชุมกับภาคประชาชนเพื่อติดตามการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียและน้ำเสียในบ่อคิดบริเวณพื้นที่ตำบลหนองแทน โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์การจัดการน้ำเสีย ส้านักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สถานีตำรวจนครบาลตำบลหนองแทน สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพนมสารคาม และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแทนเข้าร่วมประชุมด้วย ซึ่งที่ประชุมได้มีการเสนอแนวทางในการลดปัญหากลิ่นโดยใช้พลาสติกอย่างหนาปิดคลุมบ่อคิด หรือการใช้สารเคมีเพื่อดับกลิ่นควบคู่กับการปรับสภาพและตอกตะกอนด้วยสารเคมี ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ – ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่ตำบลหนองแทนและตำบลหนองแทนจำนวน ๗ บ้านโดยรวม และหมู่ที่ ๑๒ โดยได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อน้ำดีที่ประชาชนใช้อุปโภคบริโภค จำนวน ๑๒ บ่อ พบว่า มีการปนเปื้อนสารฟีนอล จำนวน ๒ บ่อ ซึ่งอยู่ในรัศมี ๑ – ๑.๕ กิโลเมตร จากบ่ออุตสาหกรรมน้ำดีมีเพื่อการบริโภคตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๒ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ซึ่งได้กำหนดให้ค่าฟีโนลิกซ์บลัดน์ หรือฟีนอล ไม่เกิน ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๑๒๒๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดี (บ่อน้ำดี) พร้อมข้อเสนอแนะแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแทน ว่า ให้แจ้งเตือนและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ

/ผลการตรวจสอบ...

สานนยาฯ

MBCm

(นายธนาวันรัชกาญจน์ ตื้อโปรดี)
ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมคุณภาพน้ำจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการตรวจสอบ และหลักเลี่ยงการใช้น้ำจากบ่อน้ำดื่นเพื่อบริโภคโดยการดื่มน้ำหรือปูรุ่งอาหารโดยตรง หรือหากจะใช้ความมีการกรองขั้นต้นก่อน และให้ความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนเพื่อลดความตระหนก โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วางแผนการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพบ่อน้ำดื่นในพื้นที่เสียงอย่างน้อย ๒ เดือนต่อครั้ง เพื่อติดตามการปะปนเปื้อนและการกำจัดมาตรฐานในพื้นที่ และได้มีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๑๒๒๗ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการติดตามตรวจสอบพร้อมข้อเสนอแนะไปยังสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อใช้ประกอบการกำกับและควบคุมให้มีการขนย้ายน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมี รวมทั้งกากของเสียออกไปบำบัดนอกพื้นที่ เพื่อเป็นการตัดวงจรการแพร่กระจายของสารเคมีที่อาจจะมีการปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำได้ดินเป็นวงกว้าง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองแหงตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๖ ครั้ง ซึ่งในการประมวลผลการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว สรุปได้ว่า สถานการณ์การปนเปื้อนสารฟีนอลในแหล่งน้ำผิดนิติและน้ำได้ดินกลับเข้าสู่ภาวะปกติ โดยพบว่ามีเพียง ๒ จุด ที่มีการปนเปื้อนสูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพียงเล็กน้อย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เร่งรัดในการดำเนินคดีและได้มีหนังสือที่ อก ๐๓๑๑/(คณะที่ ๒) ๙๙๓๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ สั่งการให้บริษัท เค. เอส. ดี. รีไซเคิล จำกัด หยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดเป็นเวลา ๓๐ วัน และให้ดำเนินการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมรอบโรงงานให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ทั้งนี้ จังหวัดฉะเชิงเทราได้จัดหาเครื่องกรองน้ำเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบและขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค (งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗) ต่อมมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้โอนงานติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดินในพื้นที่ตำบลหนองแหงให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) ดำเนินการตรวจสอบ จำนวน ๓ ครั้ง โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) ได้ว่าจ้าง บริษัท อิสเทิร์นไทยคอนซัลติ๊ง ๙๙๒ จำกัด ดำเนินการ ซึ่งผลการตรวจสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ไม่พบสารฟีนอลในตัวอย่างน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) ทุกด้วย แต่ต่อมมา ในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ได้ประชุม...

ลักษณะต้อง

MBM

(นางสาวปริญญากรณ์ ตี๋ใจฟ้า
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองพัฒนาฯ)

ได้ประชุมสรุปผลการดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ตำบลหนองແenh กับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดฉะเชิงเทรา และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองແenh แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน เห็นว่า ปัญหาการลักลอบทิ้งน้ำเสียและการของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้นดังกล่าว รวมถึงการรั่วไหลของน้ำเสียปนเปื้อนลงสู่สิ่งแวดล้อมจากพื้นที่โรงงานที่ประกอบกิจการ รับจัดการของเสียอุตสาหกรรมโดยไม่ถูกต้องตามมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นผลมาจากการละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การกำกับ ควบคุม ดูแล ทั้งกระบวนการในการรวบรวมและขนส่งสิ่งปฏิกูลจากการของเสีย อุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง และการประกอบกิจการของโรงงานรับจัดการ ของเสียอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้มีการดำเนินการตรวจสอบและดำเนินคดีกับเอกชนผู้กระทำ ความผิด และได้สั่งการให้มีการแก้ไขบำบัดการปนเปื้อนบางส่วนแล้ว แต่การดำเนินการดังๆ ดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้เกิดเหตุการณ์ลักลอบทิ้งน้ำเสียและการของเสีย อุตสาหกรรมอันตรายขึ้นเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับรู้ถึง สถานการณ์การปนเปื้อนมลพิษในพื้นที่ตำบลหนองແenh มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับมิได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร่งด่วนในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการกับแหล่งกำเนิดมลพิษและบำบัดพื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับ การปนเปื้อนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติ หน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการจัดการและบำบัดพื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษจาก การของเสียอุตสาหกรรม เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนได้รับความเสียหาย และนอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังได้ละเลยต่อหน้าที่ ตามกฎหมายหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการเรียกเอาค่าใช้จ่ายในการจัดการ บำบัดพื้นฟู แก้ไข การปนเปื้อนมลพิษที่ทางราชการได้เสียไปคืนจากเอกชนผู้ก่อมลพิษตาม มาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งค่าเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญเสีย หรือเสียหาย ตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

/คดีมีประเด็น...

นางสาวนิติชาภรณ์ เพ็ชร์ไชย
ผู้ช่วยผู้อำนวยการประจำศาลอาญาฯ

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ในการจัดการและบำบัดพื้นที่ปันเปื้อนมลพิษจากกากของเสียอุตสาหกรรม หรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนเพื่อการละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เข้าเสียหาย ถึงแก่ชีวิตก็ต้องรับผิดชอบค่าสินใหม่ทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการประกอบกิจการโรงงาน มีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดได้ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานได้จงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานได้อาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด กฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ ข้อ ๒ กำหนดว่า ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีภารกิจ เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยการกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนการประกอบธุรกิจ อุตสาหกรรม เพื่อผลักดันให้ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการแข่งขัน พัฒนาอย่างยั่งยืน

/เป็นที่ยอมรับ...

ผู้แทนกฎหมาย
[Signature]

(นางสาวสาวิศากรรณ เตือไฟร์)
ผู้อำนวยการสำนักงาน
การคุ้มครองผู้บริโภค

เป็นที่ยอมรับของสากล โดยเน้นด้านเทคโนโลยีการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การอนุรักษ์พลังงาน วัตถุอันตราย และสารเคมี เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและพันธกรณี ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ... กฎหมายรวมแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ ข้อ ๑ กำหนดว่า ให้กรมควบคุม มลพิษ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตามและประเมิน ผลเกี่ยวกับการพื้นฟู คุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๖) ประสานงานและดำเนินการเพื่อพื้นฟู หรือรังับเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อบริโภค ข้อ ๓ กำหนดให้ น้ำที่จะถือว่าเป็นน้ำบริโภคตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ ต้องไม่มีปริมาณฟีโนล เกินกว่า ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ข้อ ๒ กำหนดว่า ให้แบ่งแหล่งน้ำผิวดินออกเป็น ๕ ประเภท คือ แหล่งน้ำประเภทที่ ๑ แหล่งน้ำประเภทที่ ๒ แหล่งน้ำประเภทที่ ๓ แหล่งน้ำประเภทที่ ๔ และแหล่งน้ำประเภทที่ ๕ ... (๒) แหล่งน้ำ ประเภทที่ ๒ ได้แก่ แหล่งน้ำที่ได้รับน้ำทึบจากการบังคับและสามารถ เป็นประโยชน์เพื่อ (ก) การอุปโภคและบริโภคโดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติและ ผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน (ข) การอนุรักษ์สัตว์น้ำ (ค) การประมง (ง) การว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำ ... ข้อ ๔ กำหนดให้คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำประเภทที่ ๒ ต้องมี มาตรฐานดังต่อไปนี้ ... (๑๐) ฟีโนล (Phenols) มีค่าไม่เกินกว่า ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ...

เมื่อข้อเท็จจริงบันพงได้ว่า ภายหลังจากที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหา การแพร่กระจายมลพิษที่เกิดขึ้นจนนำไปสู่การตรวจสอบและพบว่า มีการลักลอบทิ้งาก ของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลหนองแขม อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตรวจสอบโรงงานของ บริษัท ก. เอส. ต. รีไซเคิล จำกัด ซึ่งประกอบกิจการทำเชื้อเพลิงทดแทนจากน้ำมันหล่อลื่น ที่ใช้แล้วและตัวทำละลายที่ใช้แล้ว ซึ่งมีแหล่งบรรจุภัณฑ์ด้วยตัวทำละลาย นำเศษผ้า

/ปนเปื้อน...
ส่วนราชการต้อง...

(นางสาวนันธยากร ตื้อใบเตี้ย)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตฯ ที่ลงนาม

ปนเปื้อน กากสี ตัวทำละลายที่ใช้แล้ว กากตะกอนน้ำมัน กากกาว และน้ำมันปนน้ำ มาผลิต เชือเพลิงผสม ฯลฯ ซึ่งตั้งอยู่ เลขที่ ๘๓ หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทน อําเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ทะเบียนโรงงานเลขที่ ๓ - ๑๐๖ - ๑๓/๕๐๊๊๊ แล้ว พบว่า บริษัทดังกล่าว ไม่ได้ประกอบกิจการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต่างๆ ภายในอาคารหรือ บริเวณโรงงานที่ได้รับอนุญาต และเครื่องจักรที่ติดตั้งภายในอาคารมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่พร้อมให้บริการรับบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยบริษัทดังกล่าว มีข้อมูลการรับบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต่างๆ ตามที่ได้รับอนุญาต ในระบบการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากผู้ก่อกำเนิด ต่างๆ เป็นปริมาณมาก แต่ไม่มีการขออนุญาตนำกากของเสียที่เหลือจากการกระบวนการผลิต ขึ้นสุดท้ายของโรงงานส่งไปกำจัดนอกโรงงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พบว่า มีกากของเสีย อันตรายจำพวกกากตะกอนน้ำมัน กากสี และภาชนะปนเปื้อน กองเก็บและทิ้งรอบๆ อาคาร ของบริษัทดังกล่าว อันเป็นกรณีที่บริษัท เค. เอส. ดี. รีไซเคิล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการ รับบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยวิธีการนำมาผสมเพื่อใช้เป็น เชือเพลิงผสมหรือวัตถุดับไฟแทนในเตาเผาบุนชีเมนต์ เตาเผานูนขาวหรือเตาเผา ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ความเห็นชอบ ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือของเสียที่ไม่ใช้แล้วตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ของประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบกิจการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งตามหนังสือที่ อก ๐๓๑๑/(คณะที่ ๒) ๙๙๓๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ให้บริษัทดังกล่าวหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมด เป็นเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งเป็นต้นไป โดยได้กำหนดให้บริษัทดังกล่าว ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโรงงานให้อยู่ในสภาพที่สามารถประกอบกิจการรับบำบัดหรือกำจัด ตามที่ได้รับอนุญาต มีคุณลักษณะเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ดำเนินการส่งกากของเสียอันตรายที่ทิ้ง หรือกองเก็บรอบๆ บริเวณโรงงาน ไปบำบัดหรือกำจัดโดยใช้บริการของผู้ให้บริการกำจัด กากอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งให้เพิ่มฟุ้สภารแวดล้อมรอบๆ โรงงานให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ซึ่งต่อมา บริษัท เค. เอส. ดี. รีไซเคิล จำกัด ได้ว่าจ้าง

ห้างหุ้นส่วน...
บริษัท
๖๖๐๐๐

(นางสาวนริยาภรณ์ เชื่อใจรุ่ง
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองสำนักงาน)

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส. เค. อินเตอร์เคิมคอล เข้ามาบดบังพิษบริเวณบ่อตินลูกรัง ๑๕ ไร่ หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้ว นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังได้ตรวจสอบการกระทำของผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ไม่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ อีก ก่อนว่าคือ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ปรากฏมีน้ำเสียจากระบบบำบัดน้ำเสียของ โรงงานของ บริษัท พิวชั่น ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการนำมันหล่อลีนที่ใช้แล้วและ ตัวทำละลายที่ใช้แล้วมาผ่านกรรมวิธีทางอุดสาหกรรมเพื่อผสมเป็นเชื้อเพลิงทดแทน ฯลฯ ดังอยู่เลขที่ ๘๙ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ทະเบียนโรงงานเลขที่ ๓ - ๑๐๖ - ๑๐/๕๐ ฉะรั้วซึ่มอกนอกบริเวณโรงงานระยะไกลบ่อพัก ของเกษตรกร โดยเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตรวจสอบ อีกครั้งและพบว่า มีการปรับปรุงแก้ไขโรงงานเฉพาะหน้า มิให้มีน้ำเสียไหลรั่วซึ่มอกนอก บริเวณโรงงานแล้ว แต่มีการรั่วซึ่มจากน้ำเสียโรงงานได้ในระยะยาว และการประกอบกิจการ ยังคงมีปัญหาการร้องเรียนเรื่องกลิ่นเหม็น อันมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียง กับโรงงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้อศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งตามหนังสือที่ อก ๐๓๐๙/(ส. ๖) ๕๐๐๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ ให้บริษัทดังกล่าวจัดทำแผนปฏิบัติงานหั้งระยะสั้นและระยะยาวสำหรับการป้องกัน น้ำเสียโรงงานและบ่อกักเก็บน้ำมิให้ไหลรั่วซึ่มอกนอกบริเวณโรงงานสูญพิษที่การเกษตร ของราชภูมิ คลองส่งน้ำชลประทานและลำรางสาธารณะที่อยู่ใกล้เคียงโรงงานได้ รวมทั้งให้มี ป้องกันการรั่วซึ่มเพื่อตรวจสอบการรั่วซึ่มที่เหมาะสม และให้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย ให้เป็นไปตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดปัญหารံองกลิ่นเหม็นของน้ำเสีย ต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้ตลอดเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ตรวจสอบว่า การประกอบกิจการโรงงานของบริษัท ศูนย์กำจัดของเสียไทย จำกัด ซึ่งประกอบ กิจการฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ดังอยู่เลขที่ ๑๗๙/๙ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ทະเบียนโรงงาน เลขที่ ๓ - ๑๐๕ - ๘๒/๔๗ ฉะ มีการประกอบกิจการโรงงานในลักษณะที่อาจก่อให้เกิด ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือใกล้เคียง

กับโรงงาน...
สำเนาถูกต้อง
ทบ.๐๙

(นางสาวนิตยาภรณ์ เพ็ญไชร์)
ผู้จัดทำที่ศูนย์กำจัดของเสียไทย

กับโรงงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกร่างสั่งตามหนังสือที่ อก ๐๐๓๓(๓)/๐๖๒๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน
๒๕๓๙ ให้บริษัทดังกล่าวดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำทึ้ง จากหลุมฝังกลบ
และน้ำชะ噶 กรวมถึงน้ำฝนที่ปูเปื้อนน้ำชะ噶 ให้มีประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุง
คุณภาพน้ำทึ้งไม่ให้ก่อเหตุเดือดร้อนเรื่องกลิ่นแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง^{โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๙ และให้มีวิธีป้องกันกลิ่น}
ในการขันย้ายและฝังกลบกาก และห้ามระบายน้ำทึ้งออกนอกบริเวณโรงงานเด็ดขาด โดยให้
ดำเนินการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเป็นต้นไป ทั้งนี้ ในส่วนของการดำเนินการจัดการ
ปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุดสាលกรรมในพื้นที่ตำบลหนองแหน อำเภอพนมสารคาม
จังหวัดฉะเชิงเทรา นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับพังได้ว่า จังหวัดฉะเชิงเทราโดยผู้ว่าราชการ
จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีคำสั่งที่ ๑๖๖๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ คำสั่งที่
๑๘๓๑/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ คำสั่งที่ ๓๑๖/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม
๒๕๓๕ และคำสั่งที่ ๐๙๙๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบนำกากอุดสាលกรรมมาทิ้งในพื้นที่
จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนจากส่วนราชการต่างๆ รวมทั้ง
นักวิชาการที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ โดยมีอุดสាលกรรมจังหวัดกำหนดให้เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ โดยให้คณะกรรมการมีหน้าที่ คือ (๑) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง^{และสอบหาผู้กระทำความผิดกรณีเกิดเหตุการณ์ลักลอบทิ้งกากอุดสាលกรรมในพื้นที่ต่างๆ}
และจะต้องไปร่วมตรวจสอบด้วยตนเอง (๒) ให้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและ
รวดเร็วกับผู้กระทำความผิด (๓) หาแนวทางแก้ไขปัญหา พื้นฟู รวมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ<sup>ในแต่ละพื้นที่ที่เกิดปัญหาให้มีมาตรการในการเฝ้าระวังเหตุ และ (๔) ชี้แจง เผยแพร่
การดำเนินการของคณะกรรมการ กับประชาชน ชุมชน ในพื้นที่ ทั้งนี้ โดยให้ถือปฏิบัติ</sup>
อย่างเคร่งครัดตั้งแต่วันที่มีคำสั่งเป็นต้นไป ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้มีการติดตาม
ดำเนินคดีอาญา กับผู้ที่กระทำความผิดและบริษัทที่ได้ลักลอบปล่อยน้ำเสียและทิ้งกาก
ของเสียอุดสាលกรรมในพื้นที่ที่เกิดปัญหา โดยมีการดำเนินคดีในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาล
หนองแหน จำนวน ๔ คดี พื้นที่สถานีตำรวจนครบาลพนมสารคาม จำนวน ๔ คดี และพื้นที่สถานี
ตำรวจนครบาลแปลงยา จำนวน ๒ คดี ปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ ตช ๐๐๑๗.๔๓/๕๗๓๐
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสำนักวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

/ รายงาน...

ใบรายงานการดำเนินการ
ที่ดำเนินการตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

รายงานภาคตะวันออก ก็ได้ดำเนินการตรวจสอบวิเคราะห์น้ำและดินในพื้นที่ที่เกิดปัญหาบริเวณบ่อตัน ๑๕ ไร่ เป็นระยะๆ กล่าวคือ ในระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ ก่อนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส. เค. อินเตอร์เคมีคอล จะเข้ามาบด วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ อันเป็นช่วงเวลาระหว่างที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส. เค. อินเตอร์เคมีคอล ได้เข้าทำการบำบัดแล้ว และเวลาภายหลังจากที่มีการดำเนินการบำบัดเสร็จสิ้น ซึ่งผลการทดสอบดินและน้ำ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่า ไม่พบค่าวิเคราะห์ดินและน้ำที่เกินกว่าค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ ประกอบกับตามรายงานผลการตรวจสอบการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแหน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้นำชุมชน ได้ร่วมกันติดตามควบคุมตรวจสอบการบำบัดน้ำเสียของห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส. เค. อินเตอร์เคมีคอล ซึ่งเป็นผู้รับจ้างของบริษัท เค. เอส. ดี. รีไซเคิล จำกัด ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรามอบหมาย สรุปผลการปฏิบัติการบำบัดน้ำเสียของผู้ประกอบการได้ว่า การบำบัดน้ำเสียดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการบำบัดตามกระบวนการที่กำหนดไว้ โดยมีผลการวิเคราะห์ด้วยอย่างน้ำที่ผ่านกระบวนการบำบัดน้ำเสีย ว่า เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึ้งตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙ เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำที่ระบายน้ำออกจากโรงงาน ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ แล้ว และในส่วนของภาคตะกอนดินที่ได้มีการขุดลอกซึ่งผ่านกระบวนการปรับสภาพและบำบัดแล้วนั้น ผลการวิเคราะห์ด้วยอย่างคุณภาพดินภาคตะกอนจากบ่อบำบัดน้ำเสีย ไม่ปรากฏว่า เป็นภาวะของเสียอันตราย ซึ่งต่อมา ก็ได้มีการดำเนินการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่ ตำบลหนองแหน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา อีกหลายครั้ง โดยเฉพาะในการดำเนินการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ก็ปรากฏว่า ไม่พบสารฟีนอลในตัวอย่างน้ำได้ดีทุกด้วยอย่าง ซึ่งสามารถสรุปในเบื้องต้นว่าสถานการณ์การปนเปื้อนในน้ำได้ดี (ป่อน้ำดีน) กลับเข้าสู่สภาวะปกติ กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของสารเคมีในพื้นที่ตามขั้นตอนและวิธีการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ ภายใต้กฎหมาย

/อันสมควรแล้ว...
ส่วนมากต้อง

(นางสาวนริยาภรณ์ เต็มใจ)
ผู้จัดทำที่มาลงนามด้วยลายมือ

อันสมควรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด

อีกทั้ง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับปัญหาการลักลอบทิ้งากอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลหนองแน่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุพร้อมกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ พบว่า บริเวณที่เกิดเหตุซึ่งมีลักษณะเป็นบ่ออดินเก่าประมาณ ๑๕ ไร่ ลึกประมาณ ๔ - ๕ เมตร มีการปูเนื้อของสารเคมีซึ่งเป็นสาเหตุหลักของกลิ่นเหม็น อันเกิดจากการเน่าเสียของน้ำในบ่อ และพบว่ามีความเข้มข้นของสารละลายพื้นดินอยู่ในน้ำมากกว่า ๕๐ ppm เกินกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามข้อ ๔ (๑๐) ของประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกรตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิดนิ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๙๙๙๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการตรวจสอบไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแน่น พร้อมข้อเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหารือเรื่องกลิ่นเหม็น และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๔/๙๙๙๙ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการตรวจสอบไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อทราบและเป็นข้อมูลในการติดตาม ความคืบหน้าผลการดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขปัญหา โดยต่อมา ภายหลังจากที่มี การดำเนินการประชุมระหว่างภาคประชาชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำในพื้นที่บริเวณชุมชน ที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อวันที่ ๒๖ ถึง ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และได้มีหนังสือที่ ๐๓๐๔/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดิน (บ่อน้ำดื่น) พร้อมข้อเสนอแนะแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแน่นว่า ให้แจ้งเดือนและประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบผลการตรวจสอบ และหลีกเลี่ยงการใช้น้ำจากบ่อน้ำดื่นเพื่อบริโภค โดยการดื่มน้ำหรือปรุงอาหารโดยตรง รวมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับ ผลกระทบและความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการบริโภคน้ำที่มีการปูเนื้อสารฟีนอล และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากที่ประชุม คณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขปัญหาลักลอบนำากอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่

/จังหวัดฉะเชิงเทรา...

นาย ณัฐพงษ์

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองฯ

นางสาวนริยาภรณ์ เทือไก่
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองฯ

จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งน้ำ ครั้งที่ ๒ จากตัวอย่างน้ำจำนวน ๒๐ ชุด และได้แจ้งผลการติดตามตรวจสอบดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการ จังหวัดฉะเชิงเทราและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองແหมเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๔ และหนังสือที่ ทส ๐๓๐๔/๑๒๕๗๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งหลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำในพื้นที่ตำบลหนองແหมอีกเป็นระยะๆ กล่าวคือ ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ และครั้งที่ ๖ ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยผลการตรวจสอบพบว่า คุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๒ ส่วนใหญ่กลับเข้าสู่สภาวะปกติแล้ว มีเพียงบางจุดที่ยังมีการปนเปื้อนอยู่เล็กน้อย และมีแนวโน้มการปนเปื้อนลดลงตามลำดับ ซึ่งได้ประสานและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป แต่ในส่วนคุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่หมู่ที่ ๙ ยังมีปริมาณสารฟีโนอลที่ปนเปื้อนในน้ำสูงกว่ามาตรฐานและยังไม่มีแนวโน้มลดลง ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกการกิจกรรมติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่ตำบลหนองແหมไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ซึ่งสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ดีในพื้นที่ตำบลหนองແหม อ้าวgeoพนmsาราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นจำนวน ๓ ครั้ง พบว่า ครั้งที่ ๑ ดำเนินการตรวจสอบระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗ พบการปนเปื้อนสารฟีโนอลสูงกว่ามาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์น้ำเพื่อการบริโภค ซึ่งต้องไม่เกิน ๐.๐๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และสูงกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำได้ดีใน ซึ่งต้องไม่เกิน ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ทุกด้วย ครั้งที่ ๒ ดำเนินการตรวจสอบระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ พบว่า ปริมาณการปนเปื้อนสารฟีโนอลลดลง โดยตรวจไม่พบสารฟีโนอลจำนวน ๕ ตัวอย่าง มีปริมาณสารฟีโนอลลดลงกว่าการตรวจสอบครั้งที่ ๑ จำนวน ๖ ตัวอย่าง และพบว่ามีปริมาณสารฟีโนอลสูงขึ้นกว่าการตรวจสอบครั้งที่ ๑ จำนวน ๓ ตัวอย่าง ซึ่งทั้ง ๓ จุด ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลหนองແหม อ้าวgeoพนmsาราม จังหวัดฉะเชิงเทรา ใกล้กับพื้นที่บ่อดินเก่าและโรงงานที่มีการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม และครั้งที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ ปรากฏว่า ไม่พบสารฟีโนอลในตัวอย่างน้ำได้ดีในทุกด้วย ซึ่งสามารถสรุปในเบื้องต้นว่า สถานการณ์การปนเปื้อนในน้ำได้ดี (ป่อน้ำดี) กลับเข้าสู่สภาวะปกติ กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการควบคุม กำกับ ดูแล

ผู้อำนวยการ...
สำนักงานคุ้มครอง
ฯ.
บ. ๖๗๐๓

(นางสาวนรินทร์ยากรัตน์ รัตน์ไชย)
ลักษณะที่มาลงนาม

ยานวยการ ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลเกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ก็เหตุ ภายในเวลาอันสมควรแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร เต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนกล่าวอ้างว่า ในทางความเป็นจริง ปรากฏว่า น้ำในแหล่งน้ำได้ดินหลายจุดที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนและประชาชนในตำบลหนองแทนใช้ในการอุปโภคบริโภค รวมถึงน้ำจากแหล่งน้ำผิวดิน ยังตรวจสอบการปนเปื้อนสารฟีโนอลและสารอันตรายอื่นๆ ที่เป็นพิษต่อร่างกายอยู่อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยกล่าวอ้างถึงผลการตรวจวัดการปนเปื้อนของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหนังสือที่ ทส ๐๘๐๓/๓๖๐๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทราบผลการตรวจวิเคราะห์น้ำและดิน และผลการตรวจนิวเคราะห์น้ำของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลตามรายงาน การสรุปผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำพื้นที่ลักษณะทั่วไปก่อให้เกิดผลกระทบ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ของสำนักอนุรักษ์และพื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล นั้น เห็นว่า ในส่วนของผลการตรวจสอบของกรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม นั้น แม้ผลการตรวจสอบจะพบว่า มีการปนเปื้อนของสารกลุ่มฟีโนอล กระจายทั่วพื้นที่ ทั้งในบ่อหัวดินประชาชนและบริเวณใกล้สถานประกอบการกำจัดของเสีย แต่การดำเนินการลงพื้นที่เก็บตัวอย่างเพื่อนำมาตรวจสอบดังกล่าว กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการลงพื้นที่เก็บตัวอย่างในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ อันเป็นเวลา ก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ จะได้ทำการลงพื้นที่ตรวจสอบครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับ ตามรายงานสรุปผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำพื้นที่ลักษณะทั่วไปก่อให้เกิดผลกระทบ ตำบลหนองแทน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนกล่าวอ้างดังกล่าว ปรากฏผลการดำเนินงานสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ดังແຕวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ไปจนถึงช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ รวมจำนวนทั้งหมด ๘ ครั้ง ซึ่งเป็นช่วงเวลา ก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ จะได้ทำการลงพื้นที่ตรวจสอบครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เช่นกัน ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนที่ว่า กรณียังมีการตรวจสอบการปนเปื้อนสารฟีโนอล

/และสารอันตราย...
สำเนา
ผู้ลงนาม

(นายสานันดิยะกรณ์ ใจอ่อน)
เจ้าหน้าที่คณาจารย์

และสารอันตรายอื่นๆ ที่เป็นพิษต่อร่างกายอยู่อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวแล้ว จึงฟังไม่เขื่น

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนหรือไม่ อย่างไร

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการจัดการและนำบัดฟืนฟูพื้นที่ปืนเปื้อนมลพิษจากกากรของเสียอุตสาหกรรมอันเป็นหน้าที่ในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามข้อ ๒ ของกฎหมายระหว่างประเทศส่วนราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ และได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อควบคุมตรวจสอบการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลหนองแหน อําเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยชอบแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการควบคุม กำกับดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลเกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามข้อ ๑ ของกฎหมายระหว่างประเทศส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ โดยได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบและวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำได้ติด จนกระทั่งได้มีรายงานผลการตรวจสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งตรวจสอบและวิเคราะห์โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ซึ่งรับโอนภารกิจมาจากการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ไม่พบสารฟีโนอลในตัวอย่างน้ำได้ติด (บ่อน้ำดื่น) ทุกตัวอย่าง กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนแต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการเรียกເօຄາใช้จ่ายในการนำบัดฟืนฟู และแก้ไขการปนเปื้อนมลพิษที่ทางราชการได้เสียไป และค่าเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย ลุญหาย หรือเสียหาย จากเอกสารผู้ก่อมลพิษหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

ผู้นําเข้ารูป

นายสมชาย ใจกลาง
ผู้จัดการใหญ่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชนบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิด
หรือเป็นแหล่งกำเนิดของการร็วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ^๑
อันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของรัฐ
เสียหายด้วยประการใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นมีหน้าที่ต้องรับผิด
ชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าการร็วไหลหรือแพร่กระจาย
ของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเลือของเจ้าของหรือ^๒
ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม... และวรคสอง บัญญัติว่า ค่าสินใหม่ทดแทนหรือ^๓
ค่าเสียหายซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องรับผิดตามวรรคหนึ่ง
หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการขัดมลพิษที่เกิดขึ้น
นั้นด้วย และมาตรา ๙๗ บัญญัติว่า ผู้ได้กระทำหรือละเว้นภาระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ
ด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยกรรมชาติซึ่งเป็น^๔
ของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐ
ตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยกรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

กรณีจึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติตั้งกล่าวกำหนดหน้าที่สำหรับเจ้าของหรือ^๕
ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องรับผิดทางแพ่งชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนหรือค่าเสียหาย
หากแหล่งกำเนิดมลพิษก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการร็วไหลหรือแพร่กระจาย
ของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือ^๖
เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใดๆ ซึ่งค่าสินใหม่ทดแทน
หรือค่าเสียหายดังกล่าว หมายรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริง
ในการขัดมลพิษที่เกิดขึ้นนั้นด้วย และกำหนดหน้าที่สำหรับผู้ที่กระทำหรือละเว้นภาระทำ
ด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหาย
แก่ทรัพยกรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ต้องรับผิดทางแพ่ง
ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยกรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย
หรือเสียหายไปนั้น ซึ่งการกำหนดหน้าที่ดังกล่าว ย่อมหมายถึง รัฐเมืองธิเรยกิริองทางแพ่ง^๗
ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ รับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนหรือค่าเสียหาย
หากแหล่งกำเนิดมลพิษก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการร็วไหลหรือแพร่กระจาย
ของมลพิษอันเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของรัฐเสียหายด้วยประการใดๆ ซึ่งค่าสินใหม่ทดแทน

/หรือค่าเสียหาย...
ดำเนินการโดย...

(นางสาวนริยาภรณ์ อ้อใจเรือง)
ผู้อำนวยการที่สำนักปลัดองค์กรฯ

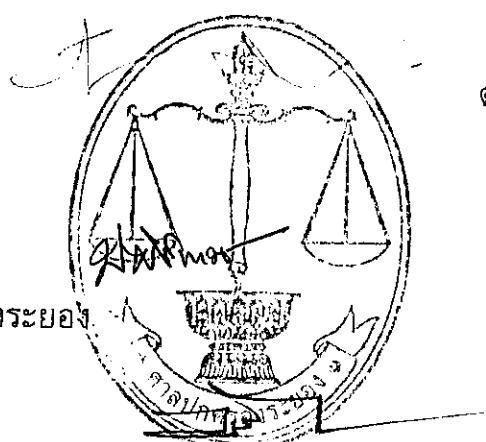
หรือค่าเสียหายดังกล่าวหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการขัดมูลพิษที่เกิดขึ้นนั้นด้วย และมีสิทธิเรียกร้องทางแพ่งให้ผู้ที่กระทำหรือละเว้นภาระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยารัฐธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินรับผิดชอบให้ค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยารัฐธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหายหรือเสียหายไปนั้น กรณีเห็นได้ว่า ความเสียหายจากแหล่งกำเนิดมูลพิษที่เกิดแก่ทรัพย์สินของรัฐ และความเสียหายจากผู้ที่กระทำหรือละเว้นภาระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่เกิดแก่ทรัพยารัฐธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน จึงมีรัฐเท่านั้นที่เป็นผู้เสียหายที่จะสามารถใช้สิทธิเรียกร้องทางแพ่งเพื่อให้มีการชดเชยค่าสินใหม่ทดแทนหรือค่าเสียหาย นอกจากนั้น เมื่อเป็นเรื่องสิทธิเรียกร้องทางแพ่งของรัฐ จึงไม่ใช่หน้าที่ทางปกครอง หากรัฐไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง ศาลก็ไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดค่าบังคับให้รัฐใช้สิทธิเรียกร้องได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามสิบเก้าคนจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องข้อหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ในการเรียกเอาค่าใช้จ่ายในการบำบัด พื้นฟู และแก้ไขการปนเปื้อนมูลพิษที่ทางราชการได้เสียไปและค่าเสียหายต่อทรัพยารัฐธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหาย จากเอกสารผู้ก่อมูลพิษทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พิพากษายกฟ้อง

นายอาณัติ สุขปะทิว
ตุลาการศาลปกครองรายอ

นายประศักดิ์ ศิริพานิช
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองรายอ

นายนิทัศน์ แซมช้อย
ตุลาการศาลปกครองรายอ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายชัชชัย ยอดมาลัย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวบริษัทารณ์ ลือไทร)
ผู้ดำเนินคดีทางแพ่ง